

Ikt. sz.: NJB/7-2/2015.

NJB-2/2015. sz. ülés
(NJB-11/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti bizottságának**
2015. március 25-én, 14 óra 47 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A napirend elfogadása</i>	5
<i>Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár meghallgatása</i>	5
<i>Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár tájékoztatója</i>	5
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	
<i>Válaszadás</i>	11
	22
<i>Az új Országos Fogyatékosügyi Program, valamint a végrehajtására vonatkozó intézkedési tervben foglalt feladatok megvalósításának időarányos teljesítéséről szóló B/3587-es számú jelentés (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal) (Beszámolóért tárgyaló bizottság)</i>	31
<i>Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli tájékoztatója</i>	32
<i>Hozzászólások, reflexiók,</i>	
<i>Válaszadás, határozathozatal</i>	
	39
<i>Az Országos Fogyatékosügyi Programról (2015-2025) címmel benyújtott H/3586. számú határozati javaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)</i>	41
<i>Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése</i>	41
<i>Módosító javaslatok megvitatása</i>	42
<i>Egyebek</i>	44
<i>Az ülés berekesztése</i>	45

Napirendi javaslat

1. Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár meghallgatása
2. Az új Országos Fogyatékosügyi Program, valamint a végrehajtására vonatkozó intézkedési tervben foglalt feladatok megvalósításának időarányos teljesítéséről szóló jelentés (B/3587. szám)
(Beszámoló megvitatása HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
3. Az Országos Fogyatékosügyi Programról (2015-2025) címmel benyújtott határozati javaslat (H/3586. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Selmeczi Gabriella** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Korózs Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
 Vágó Sebestyén (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Hirt Ferenc (Fidesz)
 Révész Máriusz (Fidesz)
 Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
 Harrach Péter (KDNP)
 Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
 Novák Előd (Jobbik)
 Sneider Tamás (Jobbik)
 Szabó Timea (független)

Helyettesítési megbízást adott

Kovács Sándor (Fidesz) Hirt Ferencnek (Fidesz)
 Dr. Molnár Ágnes (Fidesz) Dr. Bene Ildikónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt főtanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Kovács Melinda ügyvezető igazgató (Értelmi Fogyatékosokkal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetsége)
 Kedves Éda ügyvezető (Siketvakok Országos Egyesülete)
 Kővári Edit elnök (Autisták Országos Szövetsége)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 47 perc)

Az ülés megnyitása

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm a tagokat a Népjóléti bizottság mai ülésén; és sok szeretettel köszöntöm vendégeinket is.

És természetesen kiemelt szeretettel köszöntöm Czibere Károly államtitkár urat és munkatársait, aki azért érkezett ma ide hozzánk egyenesen Szegedről, hogy tájékoztassa a Népjóléti bizottságot arról, hogy mi történt ez ideig államtitkársága területén és mik a tervei a jövőre vonatkozóan.

Szeretném megnyitni a Népjóléti bizottság mai ülését. Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk. Kovács Sándor képviselőtársunkat helyettesíti Hirt Ferenc képviselőtársunk, dr. Molnár Ágnes dr. Bene Ildikó képviselőtársunk helyettesíti, tehát határozatképesek vagyunk.

A napirend elfogadása

A napirendi pontokat mindenki megkapta e-mailben. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért a kiküldött napirendi pontokkal. *(Szavazás.)* Van-e olyan, aki nem támogatja a napirendeket? *(Szavazás.)* 1 nem. És van-e olyan, aki tartózkodott. *(Nincs jelzés.)* Egy nem szavazattal a bizottság elfogadta a mai napirendi pontokat.

Megkezdjük a napirendi pontok tárgyalását.

Első napirendi pontunk Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár meghallgatása.

Javaslatot tennék a tárgyalás menetrendjére. Az államtitkár urat előzetesen arra kértem, hogy 2 órát álljon rendelkezésre egészében a mai bizottsági ülésen, és azért, hogy ez betartható legyen, ezért ezt az időkeretet úgy osztanánk fel, hogy először meghallgatnánk államtitkár urat, aki tartana egy beszámolót, utána minden bizottsági tag kap 3 perc időkeretet, hogy feltehesse a kérdéseit, hozzászólhasson ehhez a napirendi ponthoz, majd utána újra meghallgatjuk az államtitkár urat, aki reagál az elhangzottakra, illetve válaszol a kérdésekre.

Szeretném, ha erről a javaslatról szavazna a bizottság, hogy ilyen keretben tárgyaljuk. Ki az, aki egyetért ezzel a javaslattal? *(Szavazás.)* 9 igen. Ki az, aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* 5 nem. Volt-e, aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Nem volt. A bizottság tehát elfogadta a javaslatot.

Megnyitom a napirendi pontot, és megkérem államtitkár urat, hogy tegye meg az előterjesztését.

Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár meghallgatása

Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár tájékoztatója

CZIBERE KÁROLY államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Kedves Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm önöket. Elsősorban is szeretnék elnézést kérni a késésért, egy jó 20 perces ácsorgásunk volt itt a rakparton, időben tudtunk volna visszaérni, csak ez nem volt bekalkulálva. A másik része, hogy szeretném megköszönni a lehetőséget, szeretném megköszönni a meghívást. Azt gondolom, fontos, hogy ne csak egy-egy adott intézkedés, tervezet, vagy javaslat kapcsán tudjunk beszélni, beszélgetni a javaslatokról, hanem egy szélesebb rátekintés is legyen, legyen lehetséges.

A legfontosabb, azt gondolom, hogy röviden próbálnám bemutatni azt, hogy hogyan változott meg az államtitkárság struktúrája, a portfóliója tavaly nyáron, és akkor utána közelítenék a konkrét kérdésekhez.

Az egyik legfontosabb – ezt talán a sajtóból is lehetett követni –, a családpolitika, az ifjúságpolitika és az időspolitika Novák Katalin államtitkár asszony vezetésével egy államtitkárságban folytatja a munkát. A szociális államtitkársághoz alapvetően négy terület tartozik. Ezek a szociális gyermekjóléti szolgáltatások, a gyermekvédelem, a felzárkózáspolitikai és a szociális támogatások, a segélyezés rendszere, tehát alapvetően ez a lehatárolás, amely a munkánkat meghatározza. Ebben van egy kivétel, ez a gyermekek napközbeni ellátása, mely a családpolitikai államtitkárság felügyelete alá tartozik. Azért mondtam előzetesen, hogy a lehatárolás, hogy pontosan lehessen érteni és tudni, melyek azok a területek, amelyekért a fő felelősséget én viszem. Tehát még egyszer: a szolgáltatási világ, a szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi, a szociális támogatások ügye, a segélyezés és a felzárkózás ügy.

A második mondatom arra vonatkozna, hogy mi az alapvető irány. Az alapvető irány az, hogy az elmúlt négy év alapvető eredményeit szeretnénk megőrizni és továbbfejleszteni. Azt gondoljuk, hogy mindegyik területen, a szolgáltatási világban és a felzárkózás területén is olyan alapvető eredményeket tudhatunk magunk mögött az elmúlt négy év során, amelynek a továbbfejlesztése és a megőrzése rendkívül fontos feladatunk. A szolgáltatási világból is mondanék egy-két példát meg a felzárkózás világából is. Azt gondolom, hogy mondjuk a szolgáltatási világ tekintetében paradigmátikus volt az a fordulat, amely mondjuk a kitagoláshoz, az intézménytelenítéshez kötődik. Tehát ez volt az a kormány, amelyik 2011-ben azt mondta, hogy alkot egy stratégiát a nagy fogyatékos intézmények kitagolására. Lehet, hogy ezekben a hetekben, hónapokban indulnak el azok az intézmények, már az új kitagolt formában, amelyekben 660 fogyatékos honfitársunk új életkörülmények között tudja folytatni az életét. Ez egy rendkívül fontos eredmény, maga az intézménytelenítés az egyik legfontosabb, ha mondjuk a szolgáltatási világot veszem.

A másik ilyen fontos elem a szolgáltatási világban a támogatott lakhatás kérdése. Ugye, ez az a kormány, amelyik a szociális törvény szabályozási logikájából elrugaskodott, és megpróbált egy teljesen új megközelítéssel szolgáltatást nyitni, ez a támogatott lakhatás, amely az elmúlt 14 hónapban tényleg egy nagyon szép pályát írt le, nagyon reméljük, hogy tovább is tudjuk fejleszteni. Ez az a szolgáltatás, ami alapvetően a bentlakásos intézményrendszernek az alapvető logikáját meghaladta 20 év után, mert az látható, hogy a szolgáltatási világban nagyon erős változások történtek. Itt hadd említsem azt, hogy nagyon hosszú idő után a nappali ellátás finanszírozása jelentősen, 30-40-50 százalékkal emelkedett 2013-ban. Tehát azt gondoljuk, hogy a nappali ellátás foglalkoztatást bővítő hatásai miatt is egy nagyon erős fejlesztés ment végbe mind a kapacitásban, mind pedig a finanszírozásban. Ezt egy nagyon fontos eredménynek látjuk, és a továbbiakban is szeretnénk ezt erősíteni. Erre vissza fogok térni rá a gyermekvédelem kapcsán.

A segélyezés kapcsán, azt gondolom, az az alapelv, hogy mindenki, aki munkát tud végezni, munkaképes, az elsődlegesen a munkából származó jövedelemből tartsa fenn magát, és mindenki kapjon lehetőséget a munkavégzésre. Ez egy nagyon fontos alapelv volt. Tudjuk azt, hogy Magyarországon a legnagyobb probléma az inaktivitás, ami talán még a munkanélküliséget is meghaladó mértékben jelentős társadalompolitikai probléma, ezért valamennyi szakterületen akár a munkára ösztönzés kérdésének, akár a célzottság középpontba állításának rendkívül fontos alapelvnek kell lennie. Tehát a segély helyett munkát elv az, hogy mindenkinek, akinek lehetősége van, legyen lehetősége dolgozni elsősorban az elsődleges

munkaerőpiacon, ha pedig nincs ilyen lehetősége, akkor a közfoglalkoztatás rendszerében, és ez a közfoglalkoztatás erőteljes expanzióját jelenti eddig is és a jövőben is. Természetesen ott, ahol nincs lehetőség közfoglalkoztatásra, továbbra is biztosítani kell a szociális támogatást, és azt gondolom, ez a segélyezés átalakításának márciusi rendszeréből is következik, tehát nincs olyan szándék vagy bármilyen elképzelés, ami a segélyezés megszüntetésére vonatkozna. Ezek az intézkedések például a szociális támogatások esetében, hogy csak ezt az egyet vegyem, a közfoglalkoztatás kiterjesztésének erőteljesen ezek az eredményei, tehát többletjövedelem fordítódik vagy többletjövedelem jelenik meg a rászoruló családok, a közfoglalkoztatásban dolgozók és családjuk számára. Ez alapvetően az összes szegénységi mutatóban tetten érhető, és ezt nemcsak én mondom, hanem a társadalomkutatók is mondják. Tehát alapvetően az látható, hogy a szegénységi mutatók 2014-es javulásában – remélem, ennél az asztalnál ebben nem kell vitát nyitnunk – azért az elmúlt időszak különböző konferenciái, egyeztetései, szakmapolitikai vitái jól mutatták, hogy legalább abban közös nevezőre sikerült a szegénység elleni küzdelemben jutnunk, hogy ugyanabból az adatforrásból dolgozunk. Tehát azt egy nagyon fontos célkitűzésnek tekintettem, amikor államtitkár lettem, hogy azokat a vitákat, amelyek arról szólnak, hogy különböző számok segítségével elbeszélünk egymás mellett, és egymás fejébe vágjuk, azt megpróbáljuk elkerülni legalább azzal – szerintem ebben minimális eredményt sikerült elérnem –, hogy legalább a számok tekintetében ugyanazt tartjuk releváns adatforrásnak, nevezetesen a KSH és az Eurostat adatait. Miután most már a 2014-es felmérés adatait az Eurostat tartalmazza, a tavalyi év még nem tartalmazta, de ha valaki most megnézi – készülve a mostani meghallgatásra, megnéztem –, Ausztria, Lettország és Magyarország 2013-2014-es adatai már fent vannak az Eurostat rendszerében, tehát már látni lehet, hogy Magyarországon a 2014. áprilisi javulás adatai fent vannak mind a jövedelemegyenlőtlenségi mutató területén, mind a szegénységi mutató területén, mind a szegénységre való kitettség kilenc indikátora tekintetében. Ez tehát aláhúzza azt az eredményt, hogy alapvetően 2014-ben mind a jövedelemegyenlőtlenségi mutatóban, mind a szegénységi mutatóban pozitív elmozdulás látható, és hogyha ez nem lenne elég, akkor nyilvánvalóan a következő hetekben ki fog jönni a TÁRKI is a saját mérésével, amelyet szeptember-októberben mért, és az összes releváns megállapítását alá fogja húzni a KSH megállapításainak. Tehát azt látjuk, hogy két egymástól független mérés is meg fogja állapítani, alá fogja húzni, mind a kettő 2014-es mérés, hogy 2014-re 2013-ról – a TÁRKI azt fogja mondani, hogy 2012-ről, mert 2013-ban nem mért – minden egyes mutató tekintetében, sőt a TÁRKI-nál olyan mutatók is vannak, amelyek a KSH adatainál a szegénység mélysége, tehát nemcsak a mértéke, hanem a mélysége is csökkent. Tehát azt gondoljuk, hogy fontos ugyanabból az adatforrásból dolgozni, és mi alapvetően a KSH és az Eurostat adatait tekintjük magunkra vonatkozóknak, a korrekt szakpolitika tervezésében magunkra nézve azt tartjuk mérvadónak. Ebből fakadóan azt is látjuk az elemzésekből, hogy a kormányzati intézkedéseknek, mind a három nagy volumenű intézkedésnek, a rezsicsökkentésnek, a devizahitelek mentésének és a közfoglalkoztatás kiterjesztésének alapvetően pozitív, alapvetően erőteljes csökkentő hatása volt a szegénység kitettségére és mélységére. Ezzel kapcsolatban azt is meg kell említeni, hogy hosszú idő után, évtizedek után ez lett az első olyan periódus, amikor úgy csökken a szegénység, hogy az ország eladósodása ezzel nem párhuzamosan történt. A korábbi időszakokban is láttunk szegénység- és jövedelemegyenlőtlenség-mutató javulásokat, de ezek az ország eladósodása mellett vagy hitelfelvételből történtek, ugye, ezzel párhuzamosan valósultak meg. Tehát azt gondoljuk, hogy ezek fontos eredmények, ezek tekintetében további vizsgálatokat is fogunk végezni,

pontosan a jövedelemeloszlás és a szegénység elleni harcban. Fontos a megértés, és ebben nagyon számítok a bizottság munkájára is, mert fontos látni, hogy milyen intézkedésnek milyen hatása van. Mi a KSH-val, a TÁRKI-val havonta egyszer le szoktunk ülni a december 3-án alapított szegénységellenes munkacsoport keretein belül, és elemezzük a legújabb statisztikákat, eredményeket, jelentéseket annak érdekében, hogy a szakpolitikánkat úgy tudjuk tervezni, hogy továbbra is a szegénységellenes küzdelem és a felzárkózás-politika egy központi, a kormányzat teljes egészét, valamennyi szakpolitikáját átfogó horizontális alapelv maradjon.

A segélyezés kapcsán, azt gondolom, erről a bizottságban is volt szó korábban a március 1-jei indulás tekintetében, mert már nem annyira arról van szó, hogy az előzményekkel foglalkozzunk, hanem inkább arról, hogy értékeljük az átmenetet. Az látható egyrészt a jelenlegi igénylési adatokból, másrészt a nagyvárosok és a városok rendeleteiből, hogy a városok, illetve a települések felelősen gondolták végig azt a lehetőséget, amit a kormányzat biztosított a segélyezés új rendszerében, és alapvetően felelősen készítették el a rendeleteiket. Felelősen tervezték meg a szociális támogatásoknak a március 1-je utáni rendszerét azok is, akik központi költségvetési forrásból ehhez nem kapnak külön segítséget, hanem iparűzési adóból, bevételből kell ezt az átcsoportosítást megtenniük. Azt látjuk, hogy ez sikerült. Természetesen a következő időszakban is fogjuk értékelni folyamatosan a fejleményeket, és fogjuk nézni a nagyvárosokra, kisvárosokra is, a falvakra nézve is, hogy hogyan működik a szociális támogatások új rendszere. Azt látjuk, hogy azoknak a településeknek, amelyeknek erőforráshiányai vannak, a 30,1 milliárd forintos keret rendelkezésükre áll már január 5-e óta, és ez elegendő lesz a mostani számok alapján; ha nem, akkor további 5 milliárd forinttal ezt a keretet meg lehet nyitni. Azt látjuk, hogy a felelősségi körök megerősítésével, megtisztításával teljesen egyértelmű, hogy miért felel az állam, lásd a járási segélyezést, illetve a száz százalékos állami finanszírozást, és az önkormányzati világot, az önkormányzati felelősséget, az önkormányzati finanszírozást, itt a korábbinál igazságosabb, egyértelműbb és átláthatóbb rendszer jött létre.

A szolgáltatási területre visszavevve, a gyermekvédelem területén szeretnénk folytatni a nevelőszülői szolgálat megerősítését. Azt, hogy már az állami gondozott gyermekek, a gyermekvédelmi gondoskodásban lévő gyermekek 64 százaléka nevelőszülőknél nevelődik, nagyon fontos eredménynek tartjuk. Ugyanilyen paradigmaváltásnak tartjuk, mint a támogatott lakhatás bevezetését vagy az intézménytelenítési stratégia elkezdését. Ebben az ügyben is szeretnénk továbbmenni, a következő két évben szeretnénk 80, illetve 90 százalékig feltornáznunk ezt az arányt. Látjuk azt, hogy minden lehetőségünk megvan erre, mert a gyermekek tényleg személyre szabottabb ellátást, szolgáltatást kapnak a nevelőszülőknél, és szeretnénk a rendszer további finomításával ezt tovább is bővíteni, hogy minél több minőségi szolgáltatást kapjanak ezek a gyermekek.

A gyermekvédelemnek egy másik eleme, amire most készülünk, a TEGYESZ-eknek a kicsit, hogy mondjam, feszesebbre húzása annak érdekében, hogy a gyerekek ne parkoljanak sokáig, sokszor hónapokig a rendszerben, hanem minden ember, szakember tudja a dolgát, és az elhelyezések nagyon gyorsan menjenek. Nem lehet azt elfogadni, hogy a gyermekek csak azért, mert mondjuk egy közszolgálat nem elég tájékozott, felkészült, sokáig dekkoljon a rendszerben, ezt bizony fel kell gyorsítani.

A harmadik fontos hangsúly a gyermekjóléti szolgálatok megerősítésén van. Alapvetően azt gondoljuk, hogy a gyermekvédelem rendszerében az egyik legfontosabb teendő az, hogy a 1997-es törvény alapelvein, azokon nem változtatva, az elmúlt tizenvalahány évben kicsit megkopott gyermekjóléti szolgáltatást és jelzőrendszert feszesebbre kell húzni a gyermekek érdekében, egész egyszerűen nem fogadható el az, hogy a jelzőrendszer nem működése miatt gyerekek elkallódnak.

Az, hogy egy szakember nem jelent, egy pedagógus nem jelent, egy orvos nem jelent a jelzőrendszerben, ugyanolyan bántalmazás, mint az egyéb bántalmazás és veszélyeztetettség. Tehát azt gondoljuk, hogy itt a gyermekjóléti szolgálatok kapacitásait meg kell erősíteni, a gyermekjóléti szolgálatnak kell lennie a tengelynek, a feladatait jelentősen meg kell erősíteni. A mostani tervezés alapvetően ezt irányozza.

Még a szolgáltatási világhoz szeretném elmondani azt is, hogy a jövőre nézve fontos az is – elnök asszony kérdezte a terveket –, hogy egyrészt kiszámítható és hosszú távon fenntartható perspektívát kínáljunk a munkatársaknak. Az is fontos, hogy igazságosabbá és célzottabbá tegyük a rendszert. Vannak olyan szolgáltatási szektorok, ahol – hogy mondjam – az egyösszegű finanszírozás akár az idősothonokban, akár a házi gondozásban alapvetően nem segíti elő azt, hogy a nagyobb rászorultsággal rendelkező idősök például el legyenek látva kielégítő módon, tehát fontos lenne az idősök állapota szerinti differenciálás, segítség mértékét, a szakemberlétszámot és a többi, nem akarok a részletekbe belemenni, ha lesz kérdés, szívesen kifejtem. Alapvetően az lenne fontos, hogy a jelenleginél célzottabban tudjuk figyelembe venni a finanszírozásban, a szakember létszámban és a szociális szolgáltatási tartalomban azt, hogyha valakinek jövedelmi rászorultsága van, vagy gondozási rászorultsága van, vagy önellátási problémája van. Azt gondoljuk, hogy ez a szolgáltatási világban egy fontos elem. Ugyanilyen fontos az átmeneti ellátás tekintetében a hajléktalan ellátás, a családok átmeneti otthona, az eredményességorientáció fejlesztése, ami azt jelenti, hogy ösztönözni kell a szolgáltatókat, hogy ne évekig szoruljanak be a kliensek a rendszerbe, hanem a reszocializációra, a kiléptetésre kapjanak többletfeladatot és többletfinanszírozást.

Még itt, a szolgáltatási világnál tartva fontos elem, azt gondolom, az életpálya és a béremelés. 2014-ben a kormányzat 12 milliárd forintos bérpótléket biztosított a szolgáltatási területen dolgozó 93 ezer munkatárs számára, ez egy rendkívül fontos lépés volt, azt gondolom.

A következő lépést a jövő héten megteesszük annak érdekében, hogy már az idén tudjunk esetleg egy további emelést biztosítani, illetve 2016 januárjától az életpályát be tudjuk vezetni. Az 5+1 életpálya munkacsoport éppen a múlt héten is ülésezett, és a szakemberek ezzel kapcsolatban számos javaslatot adtak a kormánynak. A keretokról szóló kormány-előterjesztést a jövő héten be is nyújtjuk, és szeptemberig, októberig elkészülnek a részletek is annak érdekében, hogy januártól el tudjon indulni az életpálya a szociális területen. Ez alapvetően nem mind a 93 ezer, csak 72 ezer munkatársat fog érinteni, azokat, akik szakmai munkakörökben dolgoznak. Tehát fontosnak tartjuk azt, hogy a munkatársakat megbecsüljük, hiszen a saját személyiségüket viszik a csatába, és ebben a körben rendkívül fontos, hogy minden lehetséges eszközzel ezt a megbecsülést kommunikáljuk, ez az anyagi megbecsülés az egyik elem. Fontos a munkakörülmények javítása. Az elmúlt években 12,7 milliárdot költött a kormány a bentlakásos intézmények fejlesztésére, korszerűsítésére, a munkakörülmények javítására, ezt szeretnénk az új reformba is betervezni és továbbvinni. A megbecsülés harmadik eleme a szakmafejlesztés. Tehát szeretnénk a legjobbakat kiemelni, azokat a munkatársakat és új szakmai műveleteket megbecsülni, a módszertani munkába bevonni, akik a legjobb minőségű szolgáltatást nyújtják a területen.

Külön szeretnék a szolgáltatási ág után, illetve mellett beszélni a fogyatékosügyről. Azt gondoljuk, rendkívül fontos, hogy a fogyatékosügyet megemeljük. Szekeres Pál személyében nyár óta miniszteri biztosa is lett ennek a területnek annak érdekében, hogy az ágazatközi, szakmaközi együttműködés és a tárcaközi koordináció erősödjön, hogy egyik tárca terveiből soha ne maradhassanak

ki a fogyatékos emberek szempontjai a programjaik tervezésénél, szabályozásainál. Ennek érdekében szeretnénk megerősíteni az Országos Fogyatékosügyi Tanácsot, amelyet már két alkalommal hívtunk össze, és tényleg nagyon-nagyon sok jó kezdeményezést tárgyaltunk. Szeretnénk az elmúlt 4 évben a számtalan fogyatékosügyben beváltakra gondoltan például a 8 pontra, az autistáknál a RÉV-re, az RMK új rendszerére, lehetne sorolni akár a VERCS-et, akár az elemi rehabilitációs szolgáltatások rendszerét, például a látássérülteknél a Kontaktot, a hallássérülteknél a jelnyelvi szolgálatot, tehát lehetne sorolni, de most nem lenne erre idő. Azt gondolom, ezek fejlesztése minden területen rendkívül fontos, és szeretnénk ezeket megerősíteni. Maga a program, az Országos Fogyatékosügyi Program, amely a következő 11 évre vonatkozik, minden ágazat, minden terület tekintetében tartalmazza ezeket a hangsúlyokat. Nyilvánvalóan a részleteket az intézkedési terv tartalmazza. A parlamentben is kaptam kérdést, hogy erre hol van a forrás. Az intézkedési tervben fogjuk hozzárendelni a szükséges forrásokat.

Az RMK rendszerét külön szeretném megemlíteni, mert a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatását nagyon fontos eredménynek tartom. Miközben 2010-ben 43 ezer, tavaly 77 ezer megváltozott munkaképességű ember volt foglalkoztatva, ami olyan duplázást jelent. Ez egy nagyon komoly eredmény. Ezt az eszközrendszert szeretnénk a közeljövőben is továbbfejleszteni. Már januártól enyhítettük a munkáltatók azon szabályozási problémáit, amelyeket tavaly szeptemberben számomra jeleztek, de januártól egy újabb intézkedési csomaggal készülünk annak érdekében, hogy még több megváltozott munkaképességű ember tudjon bekapcsolódni. Tavalyhoz képest 29 600 ember volt a támogatott részben, most a szerződéseket 30 365 megváltozott munkaképességűvel tudtuk megkötni, tehát itt ebben az évben is előre tudunk lépni, de szeretnénk fejleszteni az intézményen belüli szociális foglalkoztatás kérdését is. Vannak tartalékok, hiszen továbbra is 60 milliárdon felüli az az összeg, amely a rehabilitációs hozzájárulásból befolyik, tehát azt látjuk, hogy vannak még lehetőségek, tudjuk még fejleszteni ezt a rendszert.

Nagyon megy az idő. Még egy nagyon fontos dolgot hadd mondjak, ez a felzárkózás-politika, hiszen ez is az államtitkárság része. Azt gondoljuk, a felzárkózás-politikát ez a kormány helyezte fel Európa térképére 2011-ben az európai keretstratégiával, illetve a felzárkózási stratégiával. Azt gondoljuk, hogy a felzárkózási stratégia alapvetően 2011 óta olyan horizontális alapelven meghatározza valamennyi ágazat szakpolitikáját felzárkózás-szempontúan is, és nagyon reméljük azt, hogy a stratégia mostani megújítását követően is tudjuk ezt folytatni. Alapvetően ebből a stratégiából is kitűnik, hogy a felzárkózás-politikának két alapvető hangsúlya és lába van: az egyik a gyermekpolitika, a másik pedig az aktivizálás és aktiválás politikája. A gyermekeknél ez azt jelenti, hogy fontos megtörni a nyomor eddigi körét és a generációkon átörökítését, és ennek megfelelően fontos, hogy a gyerekek a születési pillanatuktól minden segítséget megkapjanak. Most a kormány előtt lévő korai prevenció kérdése például azt szolgálja, hogy az intézményi rendszeren keresztül hamarabb szeretnénk a gyermekek és az őket gondozó családok számára minden segítséget megadni. Ezt szolgálja alapvetően a Biztos Kezdet Házak rendszere, amelyben 114 Biztos Kezdet Ház működik, amelyek a legelesettebb családoknak és a szülőknek is próbál segíteni. Ezt szeretnénk 50-nel kibővíteni a következő egy-két évben, főleg azokon a helyeken, ahol a legrászorultabb emberek élnek, a leghátrányosabb térségekben. Ezt követően jelentősen emelnénk a bölcsődei kapacitásokat a 3 év alattiaknál maradván, és a 3 év alattiak számára szeretnénk ezt a bizonyos élelemelosztó, élelmiszer-csomag-programot is megnyitni már idén, ez a 3 éven alatti gyermeket gondozó családok számára jelentene az ételmezéshez

segítséget. A 3 éven felülieknél a kötelező óvodáztatással nyílik meg az a lehetőség, amely az intézményen keresztül biztosítja a gyermekek és a családok számára azt a segítséget, amire szükségük van. Itt fontos megemlíteni a gyermekétkeztetés kiszélesítését. Januártól arra törekszünk, hogy a bölcsődében és az óvodában mindenki ingyenesen étkezzon, ezzel az ideai 61 milliárdról körülbelül 80 milliárd forintba fog növekedni az az összeg, amit a kormány a gyermekek étkeztetésére fordít.

Az iskolában fontosnak tartjuk azt, hogy a meglévő ösztöndíjprogramokkal, az „Útravaló” programmal segítsük a gyermekeket azzal, hogy a különböző iskolatípusok közötti váltásokat meg tudják tenni, tehát az általános iskolából a középiskolába, a középiskolából pedig a felsőoktatásba, a felsőoktatáson pedig igyekszünk végigkísérni őket, és a szakkollégiumi hálózaton belül is az egyik legfontosabb cél az, hogy segítsük őket, segítsük a roma értelmiség kialakulását ebben a formában is, ahol a szakkollégiumokban körülbelül 200 fiatal tanul jelenleg. Tehát ez az oktatásra és a gyermekekre, családokra vonatkozó hangsúly a felzárkózás-politikának, és több olyan része van, amit most idő hiányában nem tudok kifejtetni, „Tanoda” program és a többi, de ha lesz kérdés, akkor szívesen belemegyek. A másik része pedig az, amiről egyszer már ejtettem szót, ez az aktiválás, aktivizálás, a munka alapú segítség, az aktiválás, aktivizálás alapú segítségnyújtás, tehát az, hogy mindenkinek legyen lehetősége lehetőség szerint az elsődleges munkaerőpiacon, ha ilyen nincs, akkor a másodlagosan, a közfoglalkoztatásban dolgozni, és ezáltal törvényesen kapjon lehetőséget arra, hogy a segélyezési szinthez képest jelentősen több jövedelemmel rendelkezzen a család. Azt gondoljuk, a felzárkózás-politikának ez a két nagyon fontos fókusz van, és ezt szeretnénk a következő időszakban is továbbvinni.

Nem lehet elhallgatni, bár az oktatásügy nem kifejezetten hozzánk tartozik, de a szegregáció témáját is szeretném azért idehozni, talán lesz ilyen kérdés is, és hadd menjek elé. Azt gondoljuk, hogy a szegregáció kapcsán is fontos küzdelmet folytatni. Fontos, hogy feltérképezzük azt, hogy mely iskolákban találhatóak nagy arányban halmozottan hátrányos helyzetű diákkorú gyermekek. A Szegregációs Kerekasztal két éve alakult meg, december 11-én megalakult az Antiszegregációs munkacsoport is, amely kétszer ülésezett, és alapvetően a Középtávú réteges oktatásért antiszegregációs munkacsoport a neve, és ezeken az ülésein döntött arról, hogy egy középtávú cselekvési tervet állít össze arról, hogy alapvetően azokban a városokban, ahol a legnagyobb probléma az oktatási szegregáció, ott a közeli hónapokban hol, milyen eszközzel indítja el ezt a folyamatot. Fontos az, hogy konkrét lépéseket tegyünk ezen a területen is.

Elnézést kérek, hogy ilyen nagyon gyors ütemben és ilyen hadarva mondtam végig, de talán az egyértelmű volt ebből a gyors hadarásból is, hogy az államtitkárság valamennyi területen, a felzárkózás területén, a segélyezésben, a szociális szolgáltatások, a gyermekvédelem területén is konkrét elképzelésekkel rendelkezik. Egy-két területet kihagytam, ha lesz kérdés, mint például a hajléktalan ellátás, ha lesz kérdés, akkor természetesen állok munkatársaimmal egyetemben rendelkezésre. Az összes ilyen intézkedésnek az az alapja, hogy folytassuk azt a munkát, amit a kormány négy évvel ezelőtt megkezdett, azon társadalompolitikai mozgástérben, logikán és irányban haladva, hogy a számunkra rendelkezésre álló közforrásokat hatékonyabban, célzottabban tudjuk felhasználni, és még több szakmai eredményt, szakmai minőséget tudjunk produkálni azoknak az embereknek az érdekében, akiket a társadalom ránk bízott. Köszönöm szépen.

Hozzászólások, reflexiók

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár úr. Bizonyára sok kérdés lesz. Megadom a szót a bizottság tagjainak.

(Jelzésre:) Szabó Timea képviselőtársunk.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Köszönjük a beszámolót, államtitkár úr. Úgy hallottam, hogy 3 perc áll rendelkezésünkre, úgyhogy nagyon sietek.

Tegnap a miniszter úr azt nyilatkozta, hogy a zuglói modell egy blöff. Szeretném megkérdezni államtitkár urat, persze részben a rossz információk alapján nyilatkozott, hogy például a minimumjövedelem nemcsak az aktív korúaknak jár, hanem mindenkinek, illetve ez az egész rendszer, amit Zuglóban kialakítottak, nemcsak a minimumjövedelemből áll, hanem a lakásfenntartási támogatás, illetve az adósságrendezési, kezelési támogatás is benne van. A kérdésem az, hogy egyetért-e államtitkár úr a miniszter úr szavaival, hogy ez egy működésképtelen blöff, vagy esetleg más-e erről a véleménye.

A közmunkával kapcsolatban kérdezném: a KSH adatai szerint egy átlagos közmunkás egy évben három hónapot dolgozik és nyolcat nem. Szeretném megkérdezni – korábban sokszor említették a kormány különböző tagjai részéről az illetékesek, hogy növelnék a közmunkások számát –, ha még Varga Mihály is azt nyilatkozta, hogy a közmunkásoknak maximum a 8 százaléka tud hosszú távon elhelyezkedni a munkaerőpiacon, akkor miért van erre szükség, miért nem egyéb irányban gondolkodik a kormány. Mi az államtitkár úr véleménye konkrétan arról, hogy miért kell szociálpolitikai eszközzé tenni a közmunkát?

A segélyezési rendszerrel kapcsolatban ugye, napvilágot láttak olyan hírek, hogy 600 ezer ember maradhat ellátatlanul ebben az új rendszerben. Ez nagyrészt a kistelepüléseket, illetve a falvakat érinti, ahol ráadásul az önkormányzatok nem tudnak biztosítani nagyrészt még közmunkát sem. Hogyan reagál erre a kormány, illetve milyen lépéseket tervez ezzel kapcsolatban? Ugye, ez az intézkedés valószínűleg a legszegényebbeket érinti megint. Itt kérdésként felmerül ezzel kapcsolatban a gyés, gyed, a családi pótlék támogatása is, a családi pótlék nem emelése is, illetve ezzel kapcsolatban az emelése is, mint plusz bevételi forrás, ami ugye, jó pár éve be van fagyasztva, konkrétan 7 éve. A kormány vagy az államtitkár úr támogatná-e ezeknek az emelését? Készül-e valamilyen épkezláb szociálpolitikai koncepció az elkövetkezendő években, amiről ugye, sokszor hallunk, hogy tervben van, de még nem láttuk ezeknek a részleteit?

Említette, államtitkár úr, hogy most csökkent a szegények száma a legutóbbi jelentés szerint. De azért azt meg kell említeni, hogy pont az Eurostat szerint a súlyosan depriváltak száma 2009-2013 között ugrásszerűen nőtt, itt 20 százalékról 27 százalékra. Most ehhez képest lehet, hogy történt egy csökkenés, de azért az egy nagyon súlyos arány, pláne tekintettel arra, hogy 9,6 százalék az uniós átlag, Szlovákia és Lengyelország is 10 százalék körül van.

A romákkal kapcsolatban korábban volt egy terv, nagyon sokat hallottunk a miniszter úrtól is egy felzárkózási törvény megalkotásával kapcsolatban, viszont részleteket továbbra sem tudunk. Készül-e továbbra is egy ilyen, illetve lehet-e bármi részletet tudni ezzel kapcsolatban? Kik, milyen szervezetek vettek részt egyáltalán ebben a munkában? Erről lehet-e valamit tudni?

Fogyatékosügyben azt kérdezném, hogy hogy áll a rokkantak felülvizsgálata. Ugye, a várt 12 milliárdos megtakarításból 2011-re csak 2,2 milliárdot takarítottak meg, 2012-ben pedig a tervezett 88 milliárdból 24,9 milliárd forint folyt be. Nagyon akadozva ment ez, sokszor nyolc orvos helyett négy vett részt ezekben a felülvizsgálatokban, ráadásul kiderült, hogy a korábbi kormányállítással szemben nem voltak csalók ezek az emberek, mert a nagy részük valóban súlyosan rokkant. A kérdésem: hogy áll ez az egész folyamat? Ahogy olvastuk itt a civil szervezetek által

megküldött anyagot is, abban is szerepel, hogy ezeknek az 58 százaléka nő, viszont semmilyen gender szempontokat a kormány programjában nem lehet megtalálni. Ezzel kapcsolatban mi az államtitkár úr véleménye?

Említette a nevelőszülőket, hogy tervezik a nevelőszülők számának bővítését. Ez nagyon dicséretes, de még mindig nagyon kevés a hivatásos nevelőszülő Magyarországon. Mik azok az ösztönzők, amikkel rábírják őket, hiszen ebben az egész rendszerben nagy a pályaelhagyók száma, és a nevelőszülőkkel kapcsolatos munka is, hogy mondjam, nem a legvonzóbb, hiszen nagyon sok nevelőszülőnek így is az a támogatás, amit kapnak, nagyon alacsony, munkájuk sokszor ezeken a településeken nincsen, vagy csak az egyik félnek van munkája.

A jelzőrendszerrel kapcsolatban azt mondta, államtitkár úr, hogy feszezebbre kell húzni a rendszert és a kapacitást meg kell erősíteni. Erről konkrét számokat tudna-e mondani államtitkár úr, hogy mit jelent a feszezebbre húzás, hiszen tudjuk, hogy itt is a pályaelhagyás ebben a szakmában rendkívül magas, folyamatosan szakemberhiánnyal küzd az ágazat, nagyon sok a probléma, lásd a szigetszentmiklósi esetet – most nem fogok ebbe belemenni –, ezek pontosan erre mutatnak rá. Ráadásul ezeknek a dolgozóknak a többsége a létminimum alatt vagy annak a környékén keres, a szociális dolgozók 70 ezer forintot visznek haza, ebből nem nagyon lehet megélni.

Említette, államtitkár úr, hogy lesz emelés a szférában. Ez mit jelent, hány embert fog akkor ez érinteni, és milyen emelésről beszélhetünk, tehát konkrétan milyen összegről?

Szeretném még megkérdezni az államtitkár úr véleményét a családon belüli erőszakkal kapcsolatban. Ugye, itt néhány évvel ezelőtt az Országgyűlés elfogadott erről egy Btk. önálló szabályozást, de semmilyen pozitív változást nem tapasztalunk ezzel kapcsolatban. Sajnos nap mint nap látnak napvilágot olyan hírek, amelyek azt mutatják, hogy ennek a törvénynek az elfogadása önmagában nem elég. Mi folyamatosan azt mondjuk, hogy az egész rendszert kell átalakítani, de nem nagyon látunk erre lépéseket, illetve meggyőződésünk az – amit már korábban többször is javasoltam, legutoljára egy héttel ezelőtt –, hogy szigorítsunk ezen a Btk. tényálláson, emeljük fel egyrészt a büntethetőségi határt, és tegyük lehetővé azt, hogy ez ne magánvádas legyen. Ezt mindig elmondom: bántalmazott nőktől és gyerekektől nem lehet elvárni azt, hogy maguktól forduljanak a rendőrséghez, mert ez teljesen életszerűtlen. Ugye, a kormány álláspontja korábban az volt, hogy azért nem magánvádas ez, hogy ne legyenek visszaélések például a válásoknál. Meggyőződésünk az, hogy...

ELNÖK: Képviselőtársam, az államtitkár úr hatáskörébe tartozó kérdéseket tegyen fel, ez lenne az egyik kérésem. *(Szabó Timea: Én nagyon kíváncsi vagyok az államtitkár úr véleményére, mert pontosan tudom, hogy...)* A másik kérdésem pedig az, hogy úgy tudjuk tartani az időkeretet, ha kérdezzük. Ez államtitkári meghallgatás. Köszönöm szépen.

SZABÓ TIMEA (független): Ez így van, csak ha nem tudom megfogalmazni pontosan a kérdésemet, akkor államtitkár úr sem fog tudni pontosan válaszolni arra. A kérdésem: az államtitkár úr egyetért-e azzal, hogy nem megfelelő most a Btk. szabályozás? Kellene-e ezen változtatni, vagy ön szerint ez a helyén van?

ELNÖK: Képviselőtársunk, köszönjük szépen, megvonom a szót, mert már régen lejárt az időkeret. Átadom a szót Bene Ildikó képviselőtársunknak. Köszönjük szépen.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük a kerek beszámolót. Én ebből a területből kettőre szeretnék konkrét kérdést feltenni. Ön azt mondta, nagyon fontosnak tartja, hogy az idősek az állapotuk szerint kapják meg azt a segítséget, amire szükségük van. Nagyon fontos a házi betegápolás rendszerének a működtetése, és ebben nyilván nagyon sok minden foglaltatik.

A kérdésem az, hogy a házi ápolási rendszeren belül várható-e változás. Még egy kérdésem van. A házi ápolásban részt vevők esetében a megfelelő ellenőrzés, az egyensúly megteremtése és az, hogy tényleg megkapják-e az ellátottak azt az ellátást, amire szükségük van, van-e erre koncepció? Ez volt az egyik kérdésem. A másik pedig: szintén nagyon fontos lenne, ön is említette a gyermekétkeztetés kérdését, itt nagyon sok változás várható az elkövetkezendőkben. A kérdésem az, hogy akkor teljes egészében minden területen ezek a változások hogyan alakulnak, lefedik-e azután az egész évet, tehát nemcsak azt, amit a gyermekek az intézményben töltenek, hanem mondjuk a szünidőre vonatkozóan is. Ez az én két kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Sneider Tamás képviselőtársunk!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Előre is jelzem, nem biztos, hogy meg tudom várni majd a választ, de a kollégáim megnézik, és a jegyzőkönyvből el tudom olvasni. Csak három gyors kérdést szeretnék felvetni, illetve inkább megfogalmazni gondolatokat, hiszen az államtitkár úrral kapcsolatban ezt nem tudtam elmondani, de előtte már volt erre lehetőség az elmúlt években. Gyakorlatilag ez a programunk fontos része is, kezdem mindjárt az egyikkel.

Réges-rég hangoztatjuk azt, hogy a szociális kártyát szeretnénk bevezetni. A szociális kártya nagyjából arról szólna, hogy éppen olyan chip-kártya, mint bármelyik bankkártya, amellyel gyakorlatilag átküldi az állam a különböző szociális vagy éppen családtámogatások egy részét is adott esetben. Tudjuk jól, elindult egy folyamat, az Erzsébet-utalványok már elég széles körben elterjedtek, és azt látom, hogy ez némileg ennek a kiváltására irányult, viszont az is jól látható, amit elmondtunk, hogy főleg a legleszakadtabb rétegek sokszor az uzsorásoknak adják oda féláron vagy harmadáron ezeket az utalványokat, mert meg tudják tenni, hiszen nem névre szóló kártyáról van szó, amit nem lehetne vagy kevésbé lehetne kihasználni így, ilyen módon. Örülnék, ha az államtitkár úr gondolkodna továbbra is ezen, amit már az előbb itt régóta megfogalmazott, hogy ilyen névre szóló kártyákat állítsanak ki, ezzel is csökkentve a lehetőségét annak, hogy visszaélészerűen nehogy ne a gyerekekre költsék el adott esetben a családok, hanem más egyéb dolgokra, vagy éppen az uzsorások vigyék el ezeket az összegeket. Ez lenne az egyik fontos dolog.

A másik. A kábítószerrel kapcsolatban, a drogokkal kapcsolatban a múltkor is megfogalmaztam Balog miniszter úrnak, hogy óriási probléma vidéken, most már a kistelepüléseken, a kis falvakban is a gyerekek, a fiatalok kábítószer-fogyasztása. Most is, akárhová megyek, folyamatosan ezt hallom a polgármesterektől, hogy szörnyű mértéket ért el ez a dolog. Akkor azt mondta a miniszter úr, hogy már ő is értesült erről a problémáról, ez egy új jelenség, hiszen eddig inkább a nagyvárosokra volt ez jellemző. Milyen intézkedési tervet dolgoznak ki? Én ezt már egy évvel ezelőtt felvettem, de akkor még csak az volt a visszajelzés, hogy igen, most már látják ezt a problémát. Most már tényleg nagyon lehet látni a problémát, és valóban nagyon komoly intézkedési tervre volna szükség, mert a kistelepüléseken a bűnözés elterjedésében is nagyon-nagyon jelentős mértékben szerepet játszik a fiatalok kábítószer-fogyasztása.

A harmadik kérdésem az integrációval kapcsolatos kérdéskör. Itt most egy új program látott napvilágot, amelynek az a lényege, hogy a lakhatást akarják segíteni a telepszerű szegénységben élők számára. Nagyon szeretném, ha nagyon-nagyon odafigyelnének, nehogy az legyen, mint a „Híd a munkába” programnál, ahol villákat vásároltak az 5 milliárd első részéből és a többi, amit teljesen más célra kellett volna elköltenie a Cigány Kisebbségi Önkormányzatnak, nem pedig ilyen dolgokra. És milyen feltételek mellett kívánják ezt létrehozni? Azzal egyáltalán nem tudunk egyetérteni, ha adott esetben olyan családok kapnak ilyen támogatást, akik már háromszor is kaptak ilyen lehetőséget mondjuk az életük során, és mindig lerombolták azokat a házakat, vagy éppenséggel bűnöző életmódban élő családok kapják. Mi azt szeretnénk, hogyha ezekben a közösségekben azok kaphatnák meg a lehetőséget a kilépésre vagy a pozitív elbírálásra, akik maguk is pozitív személyiségként állnak hozzá az adott környezetben a dolgokhoz, akár a lakásépítésekben részt vesznek a személyes tevékenységükkel. Tehát ez mind olyan fontos kérdés, amelyre, ha lesz idő, akkor szeretném, ha válaszolna, államtitkár úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely, utána pedig Korózs Lajos képviselőtársunk!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Köszönöm államtitkár úrnak a tájékoztatóját. Én fogyatékosügyei szemüvegen keresztül figyeltem és hallgattam az egészet. Három témát szeretnék érinteni. Említette, hogy a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának a száma nőtt. Ez öröndetes és pozitív fejlemény, de szeretném javasolni vagy felvetni azt, hogy a közeljövőben érdemes lenne a munkaadókkal, illetve a munkáltatókkal együttműködve olyan irányban finomítani ezt a támogatási rendszert – zárójelben hozzáteszem, nyilván mindenki tudja, hogy minden fogyatékossgal élő személy megváltozott munkaképességű, de ez fordítva nem igaz, tehát nem minden megváltozott munkaképességű személy számít fogyatékosnak –, tehát a megváltozott munkaképességűek száma, foglalkoztatása nő, de az őket foglalkoztató cégeken, vállalatokon, munkahelyeken belül a tényleges munkaidő is nőjön, tehát teljes értékű munkaidőt kapjanak teljes értékű fizetéssel, nyilván aki alkalmas erre. Tehát ez lenne a cél. Nagyon sok sorstárstól kapok visszajelzést, hogy szeretnének dolgozni 8 órás munkaviszonyban, teljes bérért, de a munkaadók nem feltétlenül érdekeltek abban, hogy 8 órában alkalmazzák őket, tehát ebben az irányban érdemes lenne finomítani.

A következő téma: hangsúlyos elv a „segély helyett munkát” elve, ebből kiindulva a szociális ellátórendszer átalakítása. Ön szerint ez milyen hatással lesz a munkaerőpiacra, azon belül is a fogyatékos személyekkel kapcsolatos foglalkoztatásra?

A harmadik pedig. A szerzett jogok szempontjából szeretnék megerősítést kérni, hogy a házi segítségnyújtás rendszerének átalakítása mennyiben érinti ezt, tehát a szerzett jogok megmaradnak, és csak az új belépőkre vonatkozik majd az új rendszer, illetve mennyiben érintettek ebben a fogyatékos személyek.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Korózs Lajos képviselőtársunk, utána Vágó Sebestyén!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Most mondom, mert ilyenkor kapunk szót. Én azért nem fogadtam el a napirendet, elnök asszony, mert azt gondolom, sokkal súlyosabb

problémák vannak most az országban itt, hogy a miniszterelnök megszegte a miniszterelnöki esküjét, és azt mondta, kérem szépen, itt bennfentes kereskedelem zajlott a Questornál, és pontosan tudták a bedőlés előtt, hogy ott van a pénzüik, de ők kivehették, de több tíz-, százezer ember pedig bedőlt. *(Közbeszólásra:)* De ezt mondta!

Szeretnék néhány kérdést feltenni az államtitkár úrnak. A múltkor megerősítettem a parlamenti felszólalásomban is azt, hogy vannak olyan intézkedések a tárcánál, amelyekkel én magam egyetértek. A fogyatékosüggyel szeretném kezdeni. Egyébként 43 kérdést írtam össze, és nyilvánvalóan ezeket nem fogom tudni elmondani a 3 perces időkeretben. Az egyik kérdésem úgy hangzana: mit csinál Szekeres Pál a tárcánál, azon túl, hogy koordinál, vagy egyszerűen csak fizetést akartak-e neki adni?

A másik. Az OFT-jegyzőkönyv szerint elhangzott öntől, államtitkár úr, hogy vissza akarják állítani a régi finanszírozási rendszert a támogató szolgáltatóknál. Én ezt egyébként üdvözlém. A kérdésem az, hogy mikor, és mikor tervezik visszaállítani, és hogyan fognak erről tudomást szerezni a szervezetek.

Szeretném megjegyezni, hogy a felzárkóztatási stratégiában olyan dolgokat is belevettek, vagy olyan dolgok is szerepelnek, amelyek egyébként melleleg megszűntek. Ilyen az adósságkezelési szolgáltatás.

Szeretném megkérdezni öntől, mert most már többször elhangzott a parlamentben az a kifejezés, hogy „tisztes szegénység”. Ön mit ért a tisztes szegénység alatt? Rétvári úr állandóan használja ezt a definíciót.

Szeretném megkérdezni, hogy sikerült-e minden korábban rendszeres szociális segélyben részesülőnek fht-t kapni. Mi lesz azokkal, akik ennek ellenére a törvény egyéb szabályai miatt, úgy néz ki, ellátás nélkül maradnak? Kérdezném azt, miért gondolják, hogy azok, akik korábban felmentést kaptak a közmunka kényszere alól, most foglalkoztathatók lennének. Itt ugye arról van szó, hogy közel 60 év körüli emberek is közmunkát végezhetnének.

Szélteben-hosszában kommunikálják néhány nap óta, hogy benyújtják 15-ével a jövő évi költségvetést. Nem tudom, hogy erre miért van szükség, hátha az államtitkár úr többet tud erről, és képe hozza a Népjóléti bizottságot. Ugyanakkor ön említette, hogy szeptemberig lesz elég az a pénz nagy valószínűséggel, amelyek az átalakuló rendszer kapcsán a pénzbeli ellátásokat kell, hogy finanszírozzák. Mikor válik elérhetővé a települések számára az a pályázati forrás, amelyről a felvezető előadásában is beszélt? Mi a helyzet azzal a kiegészítő támogatással – ahogy említettem –, amelyre pályázni lehet? Hogy áll a jövő évi költségvetés tervezése? Mire lehet számítani a szociális területen, és mire számítsanak azok az emberek, akik kiszolgáltatottságban élnek?

Szeretném azt is megkérdezni, hogy miként akarják a jövő évi költségvetést már nyáron elfogadni, hiszen számos adat nem áll rendelkezésre. Nekem ne mondja senki, hogy az első három hónap adataiból bárki olyan következtetést tud levonni, ami a jövő év december 31-éig megállja a helyét úgy, hogy a múlt évi zárszámadásról sem tudunk még az égvilágon semmit.

ELNÖK: Képviselőtársam, egyfelől lejárt az ideje, másfelől... *(Korózs Lajos: Nagyon sajnálom, hogy elveszi tőlem a szót, nem ez az első eset. Nagyon sajnálom magát elnök asszony, hogy ilyen méltatlan helyzetbe kerül.)* Másfelől kérem szépen képviselőtársaimat, hogy az államtitkár hatáskörébe tartozó témákban kérdezzenek. Harmadik részről az országgyűlési képviselőknek megvan a joguk ahhoz, hogy írásos kérdésben, illetve parlamenti műfajban kérdést intézzenek, akár 45 kérdést az államtitkár úrhoz.

Következik Vágó Sebestyén képviselőtársunk.

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr említette, hogy egy gyermekvédelmi jelzőrendszer milyen állapotban van, én ezt már nagyon régóta mondom az Országgyűlésben, hogy ezzel tenni kéne valamit. Én ilyen keményen nem fogalmaztam, de egyetérték azzal, amit az államtitkár úr mondott, hogy valamilyen mértékű gyermekbántalmazást vagy veszélyeztetést az is elkövet, aki a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjaként nem él a jelzési kötelezettségével. Kérdésem az, hogy a szavakon kívül és a kiadott egy-két brossurán kívül vannak-e konkrét tervek, hogy ténylegesen megerősítsék és szabályozottabbá tegyék a gyermekvédelmi jelzőrendszer működését.

A gyermekvédelmi jelzőrendszer ténylegesen fontos része a gyermekjóléti szolgálat. Amit államtitkár úr elmondott, az nem köszön vissza nekünk a 2015-ös költségvetésben, inkább, ha arányaiban nézzük, csökken a gyermekvédelmi szolgálatokra jutó költségvetési keret, amikor azt látjuk, hogy főleg Kelet-Magyarországon többszörösével dolgoznak a törvény által megengedett létszámoknak. Ezzel kapcsolatosan mit szeretnének tenni? Akkor lesz-e erre pluszforrás, plusz erőforrás, hogy még plusz emberek felvételével ezek a gyermekjóléti szolgálatok működőképessé válhassanak?

Aztán említették már többen rajtam kívül is, meg államtitkár úr is említette, a házi segítségnyújtás, a házi gondozás kérdését. Januárban változott a jogszabály, a miniszteri rendelet, abból láthatjuk azt, hogy megemelkedtek a ponthatárok. Értem ennek a koncepcióját, értem azt, hogy az alapellátáson belüli szakosítottabb ellátást olyanok kapják meg, akik ténylegesen rászorulnak, de akkor még mindig ott marad 19 pontnyi ellátási szükséglet. Úgy gondolom, hogy addig vétek ezt a szigorítást és ezt az emelést bevezetni, amíg a szociális ellátórendszernek az alatta lévő fokozata nincsen meg, mert ténylegesen 19 pontnyi ellátási szükséglettel maradnak idősek esetlegesen ellátás nélkül.

És ha már a házi segítségnyújtásnál tartunk, jól látom-e azt, amit az írásbeli kérdésekre adott válaszból, illetve a hétfői azonnali kérdésnél a Z. Kárpát Dániel képviselőtársam azonnali kérdésére adott válaszból sejthetünk, hogy a Kelet-magyarországi Humán Szolgáltatóval kapcsolatban a 600 alkalmazott és a 6-7 ezer ellátott kérdésében ténylegesen az-e a koncepció, hogy hagyják kivérezni ezt a szolgálatot, és amint már kivérezett, akkor az ellátásra szorulóknak majd jelentkezhetnek az önkormányzatnál, amelyiknek meg kell próbálnia megoldani ezt a helyzetet, illetve ellátásba kell őket vennie? Nem gondolkoznak-e inkább a kivéreztetés helyett egy olyan megoldáson, hogy itt van egy szervezetünk, a SZGYF, igaz, hogy szakellátások tartoznak alá, de egyfajta merőkanálszerűen, úgy gondolom, hogy felkarolhatná ezt az ellátást is ebben a kérdésben, így a MÁK feloldhatná a zárolást, kifizethetné azt a pénzt, amiből a három hónapja meg nem fizetett gondozókat ki lehetne fizetni. Vagy ha nem ezen irány felé megy, akkor hogy fogja azt garantálni, hogy ezek az emberek, akiknél amúgy is a várva várt életpályamodell nem következik be, tehát amúgy is egyik napról a másikra küzdenek, a háromhavi elmaradt jövedelmükhöz hozzájuthatnak-e, vagy sem? Ezekre a kérdésekre várnám a választ.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Bangóné Borbély Ildikó, utána pedig Kovács József képviselőtársunk.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Én azt szeretném megkérdezni, hogy a segélyezés átalakításánál miért a városokat és a nagyvárosokat keresték meg legelőször, mivel a segélyezésnek a rendszere éppen a

szegényebb településeken, falvakban, községekben jelent nagy problémát, mivel a városok adóbevétele nem hasonlítható össze a falvaknak a bevételeivel, és Magyarországon a 3200 településből 330 város van és 2870 kistelepülés. Álszentnek tartom ezt, hogy a nagyvárosokat mérték fel úgymond a segélyezési rendszer átalakításához, ráadásul azt gondolom, hogy a két hét, három hét idejéből éppen semmiféle következtetést még nem tudunk levonni, csak azt, hogy mindenki próbálja megmondani, hogy mi fog ezután történni.

A második az oktatás. Tudja-e államtitkár úr, hogy a megkérdezett 18 évesekből, akik idén érettségiznek, 20-ból 19 el akarja ezt az országot hagyni? Azt szeretném megkérdezni, mi a véleménye róla.

A másik fő téma a gyermekétkeztetés. Azt mondta, hogy közel 60 milliárd forint van a gyermekétkeztetésre elkülönítve a költségvetésben, azaz 58 milliárd forint. Nem úgy járunk-e, mint tavaly szeptemberben, hogy 20 milliárdot átcsoportosítottak a nagyon jól működő KLIK-nek a költségvetésből és 2,6 milliárd forintot az év végén megint mindenféle célokra, fideszes önkormányzatoknak adtak oda, minthogy a gyermekétkeztetésre költötték volna? Mit tesz a kormány azért, hogy ne a polgármestereken, az önkormányzatokon múljon az, hogy a gyerekek részesülnek-e nyári szociális étkeztetésben? Figyelembe vették-e az idei nyári szociális étkeztetés szabályozásának kialakítása során azt a kutatást, amelyik ezzel kapcsolatban készült? Miért nem biztosítják minden rászoruló gyermek számára nyáron is az étkeztetést? Mennyibe kerülne, ha nyáron is biztosítanák mindazoknak a gyerekeknek az étkeztetését, akik év közben is ingyen étkeznek? Történt-e erre számítás? Miért nem automatikus a szociális nyári étkeztetés? Miért kell rá pályázni, pontosan az előbb felsoroltak miatt?

A másik a gyermekvédelem szempontjából a jelzőrendszer hiányossága. Minden egyes alkalommal meghallgatjuk, hogy mennyire fontos probléma ez. Miért nem tesz már konkrét intézkedéseket ez ügyben a kormány, hogy ez megváltozzon, mert itt arról beszélünk, hogy körülbelül 30-40 gyerek hal meg egy évben, és minden egy feltárt esetre 25 latens eset jut, amit csak a statisztikából tudunk, amit nem tárnak fel. Több százezer gyermekbántalmazásról beszélünk évente, és közben úgy látjuk, hogy nem történik semmi. Meddig fogják még emlegetni a szociális szférában a béremelést? Évek óta hallgatjuk, hogy az meg fog történni. Mikor lesznek valós béremelési programok, amikor az iskolai dolgozók – nem azok, akik pedagógusok, hanem iskolatitkárok, óvodatitkárok, konyhai dolgozók, szociális szférában dolgozók – megalázó bér helyett tényleg normális bért fognak kapni ebben az országban?

Köszönöm szépen, várom a választát.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Kovács József képviselőtársam, utána Hirt Ferenc.

DR. KOVÁCS JÓZSEF alelnök (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Két nagyon rövid kérdésem lenne az államtitkár úrhoz. Igazak-e azok az állítások, hogy megszűnik a rendszeres szociális segély? A másik pedig az lenne, hogy ki végezhet házi segítségnyújtást, és ezen a területen milyen a fenntartók aránya.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Hirt Ferenc képviselőtársunk, utána Révész Máriusz.

HIRT FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Én annyiból szeretném az államtitkár úr munkáját akadálymentesíteni, hogy kevesebb kérdést teszek fel, mint szerettem volna, mert azt gondolom, hogy itt egy kicsit túlcsoportosultak az események.

Egyetlenegy kérdésem van. Mekkora összeget fordít az állam a házi segítségnyújtásnak a működtetésére? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Révész Máriusz, utána Novák Előd képviselőtársunk.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Az elmúlt fél évben elég statisztikával dobálózunk, sok statisztikára hivatkozott az ellenzék, amely statisztikák, amikre hivatkoztak, valójában köszönő viszonyban sincsenek a valósággal, úgyhogy ezeket vártam, hátha elhangzanak, hogy 3-4-5 millió szegény van Magyarországon, a gyerekek háromnegyede éhezik, és mindenféle elhangzott itt, úgyhogy ezek tisztázása érdekében szeretnék néhány kérdést feltenni. Nyilván ezeknek a statisztikáknak ugyanannyi valóság alapja van, minthogy 20-ból 19 gyerek el akar menni az országban. Tehát biztos, hogy a helyzet az rossz, de ilyen statisztikát egyébként nem tud találni.

Tehát az igazán szegénységi adatok. Sokszor támadott minket az ellenzék, hogy óriási a szegénység Magyarországon, de az derül ki számomra, hogy az ellenzéki képviselők nem nagyon tudják, hogy mi a különbség a relatív szegénység és az abszolút szegénység között. *(Közbeszólások. – Korózs Lajos: Ellentétben veled!)* Úgyhogy az a kérdésem, államtitkár úr, hogy például hogyan változik itt a relatív szegénység aránya, hogyha a jövedelme mindenkinek a kétszeresére vagy a háromszorosára nőne. Ezt a kérdést szerintem érdemes lenne tisztázni, és akkor egyből kiderül, hogy itt a sajtótájékoztatókon valóban sikerül-e adatokra hivatkozni.

A következő kérdésem a gyermekehezéssel kapcsolatos. Számos olyan statisztika látott napvilágot, ami például azt mutatja, hogy Romániában kevesebb gyerek éhezik, mint Magyarországon, ami azért furcsa, mert Romániában nincsen mondjuk közétkeztetés az iskolákban, óvodákban, Magyarországon pedig minden rászoruló gyermek ingyenesen kap ebédet, reggelit és uzsonnát az iskolában, ráadásul az a helyzet, hogy amikor azokat a kérdéseket tesszük fel, hogy szokott-e reggelizni az óvodába menet előtt, és kiderül, hogy elég sok magyar gyermek nem reggelizik, akkor szörnyülködünk rajta egy sort. Be kell vallanom, az én gyerekeim sem reggeliznek, mert az óvodában kapnak reggelit. *(Szabó Tímea közbeszólására:)* Ne haragudjon, lehet, hogy rég volt, de az én gyerekem kap reggelit az óvodában. *(Szabó Tímea közbeszólására:)* Mindegy, nehéz. Én óriási türelemmel végighallgattam azt a nem kevés, nem túlságosan megalapozott dolgot, amit Tímea mondott, úgyhogy kérem, uralkodjon magán.

Tehát, államtitkár úr, a kérdésem a következő. Először is: ma hány gyermek kap ingyenes étkezést Magyarországon? Milyen mértékben változott a gyerekek száma? Hogyan növekedett a kormányzásunk óta egyébként az az összeg, amit a gyermekétkezésre fordítottunk? Hogyan növekedett ez az összeg különösen az elmúlt esztendőkből? Itt vitatták azt a statisztikai adatot is, hogy 2014-ben jelentős csökkenés volt a szegénységben. Még annyit hadd tegyek hozzá, hogy ott voltam egy konferencián, amikor Ferge Zsuzsa is egyértelműen elismerte ezt az eredményt, ez kétségtelen tény a 2013-as időszakhoz képest. Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselőtársam, öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony, bár sajnálom, hogy csak 3 percben szólhat hozzá egy képviselő egy 2 órás időkeretű vitában és csak egyetlenegyszer, tehát, ha adott esetben az államtitkár részéről valami csúsztatás, mellébeszélés történne, arra sajnos már válaszlehetőségünk sincsen, ráadásul, ha

mind a 13 képviselő hozzászól, akkor az államtitkár úrnak egymagának kétszer annyi időkerete van, mint az összes többi képviselőnek együttvéve. Így arra korlátoznom először is a kérdéseimet, hogy a segélyezési vándorlással foglalkoznak-e, fel vannak-e készítve arra, hogy az önök törvénymódosítása miatt ez bizony bekövetkezhet, előbb virtuális, majd valódi formában, hiszen a szociális segélyek önkormányzatokra való áthárítása most márciustól ezt eredményezheti, miután minden település más feltételek alapján osztja majd a segélyeket, a rászoruló pedig várhatóan követni fogják a pénzt, lehet, hogy csak papíron.

Ezzel kapcsolatban volna kérdésem. Hajlandóak-e végre egy régi mulasztásukat, más szempontból is fontos igényt teljesíteni, ez pedig az, hogy előírják, hogy például egy lakásban egy főre hány négyzetméternek kell legalább jutnia, hiszen elgondolkodtató, hogy ezzel kapcsolatban semmilyen feltétel nincs ma megfogalmazva, és láthatjuk, hogy néha egy rendkívül népes cigánycsalád van egy rendkívül kis lakásban, legalábbis papíron bejelentkezve. Láttunk ezzel kapcsolatban kirívó példákat. Az is elgondolkodtató, hogy az emberekre semmilyen jóléti előírás nincsen tulajdonképpen, míg a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló kormányrendelet szerint például tilos ebet tartani 10 négyzetméternél kisebb területen, vagy 750 négyzetcentiméter életteret kell biztosítani a tyúkoknak, miközben az emberekre nem vonatkozik semmi. Tehát azt gondolom, már csak a visszaélések elkerülése érdekében, de egyébként a jóléti intézkedés végett is indokolt lenne egy ilyen előírás.

Nagyon fájó számunkra, hogy a kormányhivatalok rendre megsemmisítik azokat az önkormányzati próbálkozásokat, amelyek jobb híján helyben születnek, miután országos szinten sajnos önök nem kívánják az élettér rendben tartásához kötni a segélyezést, pedig, azt gondolom, ez sok esetben indokolt volna, hiszen a segélyezetteknek bizony sokszor van szabadidejük, a lehetőségük megvolna, mégsem képesek a saját portájukat sem rendben tartani.

Végül pedig az idő rövidsége miatt csak a kommunista luxusnyugdíjakkal kapcsolatban szeretnék kérdést feltenni, hogy hajlandóak-e végre ezt a kérdést napirendre tűzni, amit az Országgyűlés az előző ciklusban számtalan alkalommal leszavazott, mármint a plenáris ülésen sajnos a napirendre vételét is. Tudjuk jól, hogy a kommunista kitüntetések után járó néhány ezer forintos nyugdíjpótlékokat megvonták, ráadásul csak az érintettek tizedénél, de akkor is csak néhány ezer forinttal csökkent mondjuk Biszku Béla és Nyers Rezső esetében, miközben az előző rendszerben pártállami vezetőként kiemelt bérezésben, ezáltal ma pótlék nélkül is a kiemelt alapnyugdíjban részesülők több százezer forint nyugdíjat kaphatnak, például Biszku Béla is, vagy említhetném a Mansfeld Péterre halálos ítéletet kérő ügyészt, Mátsik Györgyöt, aki továbbra is kapja a kommunista luxusnyugdíját, arról nem is beszélve, hogy életükben várhatóan egyetlenegy napot sem kell börtönben tölteniük, még előzetes letartóztatásban sem, de, ha ez nem is tartozik az ön hatáskörébe, a kommunista luxusnyugdíjak ügye igen. Hogyan lehet az, hogy még mindig több százezer forintot kap Biszku Béla is, és ezzel kapcsolatban miért nem...

ELNÖK: A nyugdíjkérdés nem az államtitkár úrhoz tartozik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Bocsánat...

ELNÖK: A nyugdíjkérdés egyik területe sem tartozik az államtitkár úrhoz.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Rendben, de azért azt gondolom, összefügg a szociális ellátással, hogy az egyszerű átlagnyugdíjasok miből kénytelenek megélni, és adott

esetben megalázó módon milyen segélyekhez kell fordulni, még akkor is, ha ezt a segély szót minisztériumi rendelet, belső szabályozás szerint tiltott szónak minősítették, de mondjuk ki, hogy igenis szegénység is van, még ha ezt a szót is a tiltott kategóriába tették a kiküldött belső útmutatásban, és szeretném, ha végül erre is választ adna, hogy miért volt szükség egyfajta újbeszél nyelvezet kialakítására, és miért nem néznek szembe inkább a magyar valósággal. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait. *(Jelzésre:)* Harrach Péter képviselőtársunk, tessék!

HARRACH PÉTER (KDNP): Ha utolsónak szólok, akkor nagyon rövid leszek. A segélyezési rendszer szétválasztása, úgy fogalmazom, bevételi és kiadási oldalra szerintem szerencsés volt.

A települési támogatással kapcsolatban szeretném azt kérdezni, hogy azok az alacsony adóerő-képességű települések, amelyek problémásak lehetnek, és ezzel kapcsolatban kérdések már elhangzottak, milyen állami támogatást kapnak. Ez megfelelő lesz-e számukra, vagy bővíthető-e?

Még talán egy kérdés a házi segítségnyújtással kapcsolatban. Én a személyi feltételekről kérdeznék. A hivatásos és társadalmi gondozók hogyan vesznek részt, ezek aránya hogyan alakul? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársaim hozzászólását. Mielőtt lezárnám a vitát, engedjék meg, képviselőtársaim, hogy bizottsági elnökként visszautasítsak minden olyan hozzászólást, amely olyan személyeket érint, akik nincsenek itt, nincsenek jelen, és nem tudják magukat megvédeni. Itt elhangzott Szekeres Pál köztisztviselő urat érintő dehonesztáló hozzászólás, ezt szeretném visszautasítani. A múltkori bizottsági ülésünkön nem tettem meg, amit bánok: két köztisztviselő hölgy ült a körünkben, és egyik képviselőtársunk szerintem tiszteletlenül, megemelt hangerővel – idézőjelben – „támadta” őket. Arra szeretném kérni képviselőtársaimat, legyenek akár kormánypártiak, akár ellenzéki képviselők, hogy vitát folytassunk le, de a stílusra nagyon figyeljünk, megvédve, megóvva ezzel a parlament és a politikusok méltóságát.

A másik, amit szeretnék mondani: elhangzott itt az a mondat, hogy fontosabb dolgok is vannak ma az országban, amit meg kell tárgyalni. Mi, Népjóléti bizottsági tagként, országgyűlési képviselőként fontosnak érezzük azt, hogy ennek a bizottságnak a tárgykörébe tartozó témákat megtárgyaljunk, és megtisztelve érezzük magunkat, hogy államtitkár úr és munkatársai itt vannak, és válaszolnak a kérdésekre.

Harmadikként pedig még hadd reagáljak arra, hogy államtitkári meghallgatás a mai napirendi pontunk, tehát igazából ma az a bizottság feladata, hogy kérdéseket tegyünk fel államtitkár úrnak és államtitkár urat hallgassuk meg. Amennyiben a bizottság tagjai vitázni szeretnének, ezt a bizottság keretei között is megtehetik. Csak szeretném önöket emlékeztetni, hogy a legutolsó bizottsági ülésünk, ahol négy darab tárgysorozatba vétel volt napirenden, közel három órán keresztül tartott. Nem tudom, volt-e erre példa, hogy parlamenti szakbizottságban tárgysorozatba vételről ilyen hosszasan és alaposan tárgyaltak volna oly módon, hogy a minisztérium helyettes államtitkári szinten képviseltette magát. Tehát, ha vitáról van szó, akkor állunk elébe, tehát nehogy az legyen a látszat, hogy itt időkerettel szeretnénk bárkibe is a szót belefojtani.

Államtitkár úré a szó.

Válaszadás

CZIBERE KÁROLY államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Szeretném megköszönni minden egyes kérdést, és előre elnézést kérek, ha valamire nem fogok tudni visszatérni, de az csak azért van, mert nem tudtam olyan gyorsan jegyzetelni, ahogy az illető képviselő asszony vagy képviselő úr elmondta. Tehát próbálom én is gyorsan mondani, hogy tényleg férjünk bele az időkeretbe, de még egyszer mondom, ha valaki esetleg úgy érzi, hogy nem kapott választ és erre emlékeztet, én természetesen írásban meg fogom ezt tenni.

Kezdjük, és akkor lehet, hogy bokrosítom is, tehát hogy azt tesszük, hogy bizonyos kérdéseket... *(Derűltség.)*

ELNÖK: Kedves Államtitkár Úr, ez a bokrosítás...*(Derűltség:)*

CZIBERE KÁROLY államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Elnézést, bizonyos kérdéseket csokorba gyűjtök – a csokrosítás az rendben van.

Kezdjük akkor, Szabó Tímea képviselő asszony, a zuglói modell. Én úgy értettem a miniszter úrnak a nyilatkozatát, hogy Karácsony polgármester úrnak arra a nyilatkozatára reflektált, amikor polgármester úr azt mondta, hogy ez egy akkora modell és annyira újszerű *(Szabó Tímea közbeszólása:)*, és valójában a zuglói önkormányzat most elvégzi azt a munkát, amit az állam, a kivonuló központi kormányzat rászignál vagy ráhagy, vagy ott hagy, rálőcsöl az önkormányzatokra, de nincs ilyen. Tehát úgy értelmezem a miniszteri reakciót és interjút, hogy nincs ilyen. Nem arról van szó, hogy a kormányzat kivonul, mert ha valaki megnézi a segélyezésre költött forrásokat, több mint tavaly. Tehát azt végképp nem is értem, hogy 100 milliárdos a kivonás, már láttam ilyen nyilatkozatot is, de nem! Tehát, ha megnézi valaki a közszolgáltatásra fordított kiadások nélkül – van, amikor ez a vád is el szokott hangozni, hogy persze beleszámítjuk a közfoglalkoztatást –, nem! A közfoglalkoztatás 40 milliárdja nélkül 2015-ben, bocsánat, a szociális támogatások alatt a segélyezési rendszert értem, tehát a rászorultság elvén a pénzügyi támogatásokat értem, ezt tegyük tisztába. Az ezekre rendelkezésre álló forrás több mint tavaly, tehát nem volt forráskivonás a rendszerben, ezt nagyon fontos látni.

Visszatérve a zuglói modellre, tehát itt alapvetően azt gondolom, hogy ennek szólt. Tehát itt nem arról van szó, hogy kivonul az állam, hanem arról van szó, hogy racionálisabb munkamegosztás jön létre, mert a jövedelemkompenzációs támogatások tekintetében végre létrejön a teljes állami felelősségvállalás. Ezáltal, a polgármester úr által említett – Karácsony Gergely főiskolai társam volt, azért mondtam majdnem Gergőnek – történet nem így valósul meg, hanem úgy valósul meg, hogy kvázi azzal, hogy a 100 százalékos állami finanszírozás valósul meg az összes jövedelemkompenzációs támogatásnál, és ez mind járási szinten van, az a bizonyos minimum garancia, amire polgármester úr utal, az gyakorlatilag a járásoknál állami felelősséggel megvalósul. *(Szabó Tímea közbeszólása.)* A másik pedig a nagyságrendje, tehát az, hogy Zuglóban ugye várhatóan 300 embert fognak *(Szabó Tímea: Ez az, ami nem igaz:)*, de ez van a rendelet előterjesztésében. *(Szabó Tímea: Ne kerüljön bele pontatlan szám!)* Csak a rendeletet előkészítő szövegben, az előterjesztés szövegében ez a szám szerepel. Tehát, ha ezt valaki megnézi önmagában, és beszorozza a bizonyos 2600 forinttal, ami az fht-nak és ennek a támogatásnak a különbsége, akkor 8 millió forint jön ki, miközben a zuglói önkormányzat iparűzésiadó-bevétele 8 milliárd, tehát az iparűzési adó egy ezrelékét költi erre. *(Közbeszólás.)* Rendben van, csak szerettem volna kontextusba helyezni a miniszter úr nyilatkozatát.

ELNÖK: Szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy tartsuk be a házszabályt. *(Szabó Timea részéről további közbeszólások.)* Timea! Megvonom a szót, amit nem is adtunk meg! Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy tartsuk be a szabályokat, különben fel fog bomlani az ülés rendje. Ha mi, országgyűlési képviselők nem tudjuk betartani a játékszabályokat, hogy várjuk el mástól, hogy betartsa. *(Szabó Timea folyamatosan közbeszól.)* Képviselőtársam! Ha nem tudja betartani a házszabály rendelkezését, kérem, hogy hagyja el a termet. Köszönöm szépen. *(Szabó Timea: Csak választ szeretnék a kérdéseimre. Ön mondta, hogy kérdéseket tehetünk fel!)*

Államtitkár úré a szó.

CZIBERE KÁROLY államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Menjünk tovább, de válaszolok. Tehát azért, mert a döntés, a rendeletet megalapozó előterjesztésben ez a szám szerepel.

A közfoglalkoztatás. Mi ezt a négy hónapnál kisebb számot nem teljesen látjuk, a Belügyminisztérium statisztikái 4,7-4,9 hónap/év átlagos közfoglalkoztatási időtartamot tudnak, tehát magasabbak, mint amit most hallottunk, és 200 ezer a közfoglalkoztatotti szám, ugye, ez volt a kérdés. Igen, tehát a rugalmassága. Jelenleg is több mint 10 százaléka a közfoglalkoztatottaknak képzésben van, tehát a kormány azt, hogy rugalmassá tegye a rendszert, azt fontosnak tartja, és a foglalkoztatási esélyek javítását is fontosnak tartja. Tehát nem arról van szó, hogy itt konzerválná azt a több százezer embert hosszú évekre, hanem azt nézi meg, hogy hogyan lehet őket az elsődleges munkaerőpiacra kiléptetni. Nyilvánvalóan a rugalmasságát – és tudom is, hogy a Belügyminisztérium ezen dolgozik – tovább szeretné még az év során erősíteni.

A segélyezésből 600 ezer ember maradhat ellátatlanul, nem tudom, honnan van ez a szám, ezt mindig meglepődéssel olvasom. Az a szám, és itt volt egy ilyen kérdés az rszs kapcsán. Megnéztük az rszs továbbélését, ugye 37 ezren kaptak rszs-t, mindenki hiánytalanul megvan a járások leigénylése alapján, mindenki, tehát még az a 6 ezres kör is, aki önkormányzati méltányossági körben van, bent az új rendszerben.

Teljesen egyetértek, hogy ne kelljen egy hónap múlva, és az első folyósítás után, de most az első igénylések megvannak, és ott mindenki fillérre megvan. Tehát ezért mondtam azt, jóllehet 3 hét kevés idő, de akkor is, ha meg nem néztük volna folyamatában, akkor az lenne a vád, hogy miért nem követjük napról napra az átalakítás tapasztalatait, de követjük napról napra. A válasz az, hogy miért a városokat? Azért a városokat néztük, azt a 261 várost, mert ők nem részesülnek központi költségvetési forrásból, tehát ott fontos megnézni, hogy milyen formában viszik tovább a támogatásokat, kiknek adnak. Nagyon sok város – most jártam Egerben, Kaposváron – nemcsak megőrizte az ellátásokat, hanem bővítette, jogosultságot bővített, illetve új típusokat állapított meg. Tehát erre mondtam az elején, hogy úgy tűnik, felelősen gondolták végig a lehetőségeiket, természetesen a falvakat is végig fogom nézni egyesével. Bekértem az összes rendeletet múlt héten írásban a kormányhivataloktól, végig fogom nézni, és a tapasztalatokat végig fogjuk elemezni, ha szükség van rá, ősszel korrigálunk, de meg kell várni azt a pár hónapot, hogy az önkormányzatok hogyan éltek a lehetőséggel. A mostani tapasztalat az és a járásoké is, hogy zökkenőmentes volt az átállás.

A következő kérdés arra vonatkozott, hogy szociálpolitikai koncepció készül-e. Azt gondolom, hogy egy koncepció mentén dolgozunk, tehát amiket én elmondtam, hogy hosszú távú kiszámítható stabilitás, fenntarthatóság, kiszámíthatóság a szociális partnereknek, a fenntartóknak és a szakembereknek, az igazságosság, a célzottság, a szakmai eredményesség és a teljesítményelv, ezek mindegyike olyan alapvető elv,

amelyik egyfajta koncepcióra enged következtetni. Azt gondolom, talán, hogy mondjam, magától értetődő, a kormányzat a szociális szolgáltatások és a segélyezés-átalakítás tekintetében egyfajta koncepcionális vonalvezetésben van e tekintetben. Tehát nem egy ilyen sodródásban van, hanem – ezzel próbáltam az előző időre is visszautalni – ezek egymásra logikusan épülő intézkedések.

Súlyos a depriváltak száma. Amikor arra utaltam, hogy a szegénységi számok között – itt többen is feltették a kérdést – jelentős csökkenés van, az pontosan erre az ön által említett körre, a depriváltak létszámára vonatkozik. 2014-ben mind a TÁRKI, mind a KSH minden deprivációs indexben, de abban a kettőben látta a legnagyobb csökkenést, amelyek a kormányzati intézkedésekkel érintettek, ez a lakás kifűtésének a problémájára vonatkozó: 2013-ra 250 ezerrel csökkent azoknak a száma – ez önbevalláson alapult –, akik erre panaszkodtak, 130 ezerrel csökkent azoknak a száma, akik arra panaszkodtak, hogy jelentős lakáshátralékuk van, ez a devizahitelmentésre kapcsolódik vissza. Tehát már logikusan vissza lehet mutatni mindazokra a kormányzati intézkedésekre, amelyek a legfontosabb személyiségi veszélyeztetettségi indikátoroknál – 9 ilyen van, plusz a foglalkoztatás, plusz az anyagi, jövedelmi viszonyok – tetten érhetőek, és mind szignifikáns módon, mert nem lehet azt mondani, hogy ez a statisztikai hibahatár. Nem! A KSH 19 ezres mintán mért, ott pedig a század is számít. Tehát azt gondoljuk, ezek teljesen objektív mutatószámok, és azt gondolom, ezeknek abszolút lehet hinni. Tehát a súlyos depriváltsági faktorokban pontosan azokon a területeken jelentős csökkenések voltak még abban a mutatóban is – ez szakmailag a legérdekesebb –, ami az egyhetes nyári nyaralás lehetőségére vonatkozik, amely a válság előtt is 75 százalékon állt, a válságban 75 százalék alá és a válság után is 70 körül, abban is 70 százalék közelébe sikerült csökkenteni. Ugye, gyanúsak azok a mutatók, amelyek a válságra kevésbé érzékenyek vagy legalábbis ilyen magasak. Tehát összefoglalva azt lehet látni, hogy ezek a számok szignifikáns módon csökkentek, és a számok is ezt fogják megerősíteni.

A következő kérdés a felzárkózási törvény. Azt gondoljuk, hogy a felzárkózási stratégia az, ami rendszerbe foglalja az intézkedéseket, és arra kell törekedni, hogyha a felzárkózási stratégiában valamilyen szakmai program bevált, akkor azt be kell építeni a szolgáltatási törvénybe. Nem az kell, hogy felzárkózási törvényünk legyen, hanem az, hogyha valami bevált, ilyen a Biztos Kezdet Ház... *(Szabó Timea közbeszólására:)* Nem lesz olyan tervezet. A Biztos Kezdet Háznak a gyermekvédelmi törvénybe való beépítése pontosan mutatja azt a jó utat, amelyen nekünk haladnunk kell, ki kell próbálni, ha beválik, értékelni kell, ezért van a stratégiának egy monitoring rendszere tele mutatókkal, indikátorokkal, és ha beválik, mint a tanoda vagy az ösztöndíj vagy most a Biztos Kezdet Ház, akkor be kell építeni a gyermekvédelmi vagy a szociális törvénybe. Ez történt a Biztos Kezdet Háznál, tavaly óta bent van a gyermekvédelmi törvényben. Tehát rendszerbe kell illeszteni, nem lehet hagyni, hogy sporadikusak legyenek a felzárkózás-politika eredményei, ezeket be kell építeni, és rendszeressé kell tenni a szabályozását is és a finanszírozását is a hosszú távú fenntarthatóság miatt.

A következő: a rokkant-felülvizsgálat hogyan áll? 186 ezer ember volt a felülvizsgálat indulásakor a rendszerben, most 83 ezer, tehát az elmúlt két évben körülbelül 100 ezerrel sikerült a hátralékot csökkenteni. A személyes vállalásom az, hogy a jövő év során teljes mértékben ledolgozzuk a hátralékot, ennek megfelelően az Államreform Bizottság és a kormány elé is fogjuk tární azokat az eljárási, az eljárásokat érintő módosításokat, amelyekkel ez az ütem felgyorsítható, hogy az emberek ne éljenek bizonytalanságban. Igen, van egy ilyen intézkedési terv, amely a felgyorsítást szolgálja.

Nevelőszülők, pályaelhagyás. Mi nem tapasztalunk pályaelhagyást a nevelőszülőknél. 2014. január 1-jén, amikor tulajdonképpen már nincsenek hivatásos nevelőszülők, alapvetően az új nevelőszülői státusz megteremtésekor jelentősen növekedtek az ellátmányok, ennek mértékében látjuk azt, hogy a toborzás is eredményes volt, és most olyan körülbelül 5416 nevelőszülő van szolgálatban, akiknél körülbelül 14-15 ezer férőhely van. Ha belegondolunk, hogy 20 ezer környékén van az ellátandó gyermekek száma, akkor azt lehet látni, hogy még egy pici rátoborzás kell, ez egyébként folyamatosan jelenleg is folyik. Itt nem az a probléma, hogy pályaelhagyás van, hanem az, hogy vannak olyan területei az országnak, ahol hagyományosan kisebb az érdeklődés. Budapest ilyen, kisebb az érdeklődés, és a toborzás kevésbé eredményes. Itt más technikákat kell megtalálni, de a nevelőszülői orientáció továbbra is alapvető.

A gyermekjólét, a jelzőrendszer feszessége. Igen, itt alapvetően arra törekszünk, hogy ténylegesen a szakember-utánpótlást biztosítsuk, próbáljuk csökkenteni az egy gyermek-, családgondozóra jutó terhet, ezt Vágó Sebestyén képviselő úrnak is mondom. Pénzügyileg is szeretnénk megerősíteni, nyilván a béremelés is lendíteni fog, de alapvetően a szabályozás, a felelősségi viszonyok újragondolása fontos ezen a területen. Azt gondoljuk, itt tettek vannak ezzel a módszertani eljárással, ez nem brosúra, nem, tehát ez egy módszertani eljárás, mert a szakemberek felkészítésében nagyon sokszor hiányzik, mert az orvos nem tudja, hogy bizony jeleznie kell, vagy a pedagógus nem tudja, hogy bizony jeleznie kell. Itt szeretnénk visszatérni az iskolai szociális munkára is. Fontos, hogy ott legyen szakember, akinek ebben a jelzőrendszerben segítenie kell. *(Szabó Timea közbeszólására:)* Igen, legyen következménye annak, ha valaki ezen a területen jelez, illetve a gyermekesély-programokat nem is említettem a felzárkózás-politikánál, mert nagyon fontos tapasztalat az a bizonyos szakmaközi egyeztetés, amit sokkal erősebbé kell tenni, és mind a család, mind a gyerek esetében ez a téma ne véletlen legyen, hogy leülnek, hanem ott üljenek, és addig keressék a családnak különböző helyekről a természetbeni, szolgáltatási, pénzbeli támogatási lehetőséget, amíg össze nem tudják azt rakni, és tényleg kézzelfogható segítséget nem adnak a családnak. Tehát a gyermekjóléti kiszolgáltatottságot csökkenteni kell, ez kötelesség, csökkenteni kell. Különben, ha valaki azt mondja, ő a felelős, de nem kap hozzá eszközt, akkor nem tettünk semmit. Tehát értem a türelmetlenségét, meg fogjuk csinálni, hogy legkésőbb januártól a gyermekjóléti megerősödve újuljon meg.

Az emelés. Itt volt emelés. A bevezetőmben is elmondtam, hogy 2014-re 12 milliárdos emelés volt, ami a mi statisztikáink alapján a 134 ezer bruttóról 143 ezer bruttóra növelte a bruttó átlagbért a területen, 134-ről 143-ra, tehát a 12 milliárdos emelésnek ez volt az első lépése, és minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy ezt a következő is kövesse, elő is készültünk rá. Az életpálya pedig ezen felüli további emelést jelent januártól. Erre vonatkozott a kérdés.

Bene Ildikó képviselő asszony kérdezte, az idősek állapotuk szerint kapják-e meg a házi gondozást. Igen, többen kérdeztek a házi gondozásról. Igen, ez a terv, de alapvetően azt látjuk, hogy az olyan típusú rászorultsági faktorok, az úgynevezett életvitelt segítő eszközhasználati problémák, tehát amikor technikai segítségnyújtásra van szükség – hólápátolás, takarítás –, amihez nem kell feltétlenül professzionális gondozó és ápoló, akkor ezeknek a professzionális szintjét lehetne csökkenteni, és azt mondhatnánk, hogy több időst is el lehet látni.

A szerzett jogokat is kérdezte a képviselő úr. Senki ne essen ki, a 117 ezer idős ne essen ki a jelenlegi rendszerből, ugyanakkor fontos a célzottság. Tehát egész egyszerűen, ahol ellátható egy nem szakember által is a tevékenység, azt ne a szakember lássa el, ami a szakember által ellátható, ez az intenzív gondozás és ápolás,

azt szakember lássa el. Természetesen ebben a második esetben is jár az a segítségnyújtás, ami a takarítás és az eszközhasználat. Tehát valójában a szolgáltatás most is kettős, a két szolgáltatási elemre bontása az, amin gondolkodunk. Ez az a bizonyos változás, amit szeretnénk. Az ellenőrzésre, így van, van koncepció. 8 pontból álló koncepciót készítettünk a szociális szolgáltatások ellenőrzési rendszerének a megújítására, egész egyszerűen azért, mert elfogadhatatlan, hogy például a házi gondozásban a legsúlyosabb a helyzet, nagyon sokszor nincs szakmai teljesítmény a szolgáltatás végzésében, csak papíron, és az ellenőrzés nagyon sokszor a papírdokumentáció alapján történik, ezért legkésőbb januártól be szeretnénk vezetni például a próbavásárlást, például a helyszíni ellenőrzést, például azt megnézni, hogy valóban folyik-e gondozás, fejlesztés a klubban vagy a napköziben, a házi gondozott valóban abban az óraszámában részesül-e gondozásban, ápolásban és a többi. Tehát igenis fontosnak tartjuk, hogy a szakmai eredményesség, teljesítmény, ami a normatíva és az engedély mögött van, valóban van-e. Csak az ellenőrzés fejlesztésével tudjuk ezeket a terveinket megcsinálni. Ha ez nem történik meg, akkor bármilyen átalakítás a szabályozásban nem fog eredményre vezetni. A gyermekétkeztetés tekintetében jelentős lépések történtek.

A képviselő asszony, képviselő úr is kérdezte az adatokat; 29 milliárd forint volt 2010-ben a gyermekétkeztetésre fordított összes összeg, ez idén 58 milliárd forintra emelkedett, és ez fog tovább emelkedni, ha hozzávesszük még a 3 milliárdját a nyári gyermekétkeztetésnek, tehát ez jelentősen emelkedett ebben a ciklusban. *(Közbeszólások:)* De, ez így van. És a további fejlesztést, akkor, amikor azt mondtam, hogy januártól pedig további nagy lépés történik, a kormány elkötelezettségére jellemző, hogy decemberben meghozta ezt a döntést, és januárban a részleteket is megalkotta, hogy hogyan kell a bölcsődében és az óvodában étkező gyermekeknek teljes mértékben ingyenesen hozzájutni az étkezéshez annak érdekében, hogy az alapelv érvényesüljön: minél fiatalabb a gyermek, minél fiatalabb az ember, minél inkább gyerekeken akarunk segíteni és az ő családjaikon, annál inkább érvényesüljön az az alapelv, hogy annál kevésbé kelljen a saját szegénységüket bizonygatniuk a szülőknek.

Az egész év lefedése rendkívül fontos dolog, hiszen nem csak arról van szó, hogy ki kell terjeszteni időben a gyermekétkeztetési kedvezményt. Ez azt jelenti, arról beszélhetünk, hogy az intézményrendszer a 3 év alatti gyermekeknél csak részben tud család-bölcsődeit célozni, hanem arra is szükség van, hogy a tanéven kívül is, a szünetekben és a hétvégéken tudjunk segítséget nyújtani. Ezzel kapcsolatban a nyári gyermekétkeztetésről kaptam képviselő asszonytól kérdést. Azt gondolom, hogy még idén így fogunk végigmenni az önkormányzati pályázati rendszerben. Azt látjuk, hogy tavaly 124 ezer gyermeket tudtunk elérni, és alapvetően most idén úgy célozzuk még jobban, hogy a hátrányos helyzetű települések felé még nagyobb súllyal fogunk kedvezményeket kínálni annak érdekében, hogy minél nagyobb ösztönzés legyen arra, hogy a hátrányos helyzetű települések nagyobb eséllyel pályázzanak be. *(Szabó Tímea: Ez azt jelenti, hogy a pályázati rendszert megváltoztatják?)* Nem. A helyben termelést, ahány polgármesterrel tavaly nyáron beszéltem, mind támogatta. Nem ezek voltak az alapvető problémák, hanem tartottak ennek az adminisztratív háttérétől, és ezért nem pályáztak a legtöbben. Ez nekünk a felelősségünk. Nem ez volt a valós probléma, hogy akkor a helyi gazdától kell vásárolni és nem a Tescóból többet, és hogy nem lehet hideget, csak meleget; nem ezek voltak az igazi korlátok a mi tapasztalatunk szerint. Ennek ellenére az idei pályázatban, amit szeretnénk tovább erősíteni, a hátrányos helyzetet, mint fókuszot, mint súlyt, ami azt jelenti, hogy minél hátrányosabb egy település, annál nagyobb eséllyel fog tudni részt venni. Természetesen tervezzük, és készül egy koncepció arra, hogy a hétfőjét és a téli

szünetet is lefedjük. Ezt jelenleg alapvetően a szociális étkezés kapacitásain keresztül próbáljuk meg végiggondolni, de ez még nincs olyan stádiumban, hogy önök elé tudjam tárni a részleteit, de a tervezés folyamatban van ezen a területen is.

Sneider Tamás képviselő úr kérdése a szociális kártya. Azt gondoljuk, a kormány politikájában szerintem érzékelhető, hogy a szolgáltatásoknak és a természetbeni ellátásoknak, juttatásoknak jelentős teret enged. A szakirodalom is azt mondja, hogy azokban az esetekben, ahol ezzel a fajta célzottsággal a gyermekek hátrányának a továbbörökítése megakadályozható, ott célszerű természetbeni formában biztosítani vagy szolgáltatást, illetve természetbeni ellátást, tehát az ingyenes tankönyv, a gyermekétkeztetés, az Erzsébet-utalvány mind ugye, ezt célozza. Ha van olyan legitím társadalompolitikai érdek, hogy márpedig a gyermekek hozzájussanak alapvető szükségletekhez és szolgáltatásokhoz, akkor ezt így kell megoldani.

A kötelező szolgáltatás igénybevételével, illetve biztosítani minél inkább teljeskörűen az ingyenesen kedvezményes hozzáférést. A hozzáférési esélyeknek ez jobb eszköze, tehát alapvetően azt gondolom, abban egyetértünk, hogy minél inkább garantálni kell, hogy meg kell kapnia ezeket a gyermekeknek és a gyermeket gondozó családoknak. Azt, hogy ezt most kártyával, vagy milyen módon, nincs ilyen terv, hogy szociális kártya formájában történjen ez meg.

Kábítószer ügyben. A nemzeti drogellenes stratégiát ez a kormány alkotta meg 2013-ban, az ehhez kapcsolódó szakpolitikai cselekvési terv a következő 2 vagy 3 évre elkészült, ennek a szakmai egyeztetése lezárult és hozzuk be, tehát nincs vesztegetni való idő, szeretnénk minél hamarabb behozni tárgyalásra.

A telepsterű szegénység elleni küzdelem a felzárkózás-politikának egy központi része, az, hogy a cigánytelepeken olyan típusú szakmai munka és szociális munka folyjék, amely tényleg a felzárkózást és a felemelkedést segíti. Nem vagyunk hívei a rigid felszámolásnak, az sehova sem vezet, az úgynevezett jelenlét típusú programoknak vagyunk a hívei. Ezeket viszont szeretnénk továbbfolytatni és kiterjeszteni, amely arról szól, hogy megkeressük a helyi közösségekben azokat az erőforrásokat és azt kezdjük el segíteni, aki még ép, aki még tervez, akinek még van látása és lát előre, és ahhoz rendelni a többletkapacitásokat úgy, hogy a szociális munka, a szociális munkás folyamatosan segíti feltérképezni a problémákat, ez a diagnózis, és ahhoz terápiát rendelni.

Nem hiszünk ezen a területen az olyan típusú megoldásokban, hogy akkor nagy országos ellátásokkal odamegyünk anélkül az alázat nélkül, hogy a helyi telep közösségének a mikroklímáját, mikrokörülményeit ismernék. Minden telep más, oda kell menni, és azt a segítség-szervezetet, azt a civilt meg kell finanszírozni, hogy olyan típusú megoldást vigyen be a telepre, amire ott szükség van. Hiszünk ebben. Azért hiszünk ebben, mert az elmúlt 3-4 hónapban végigjártam Győrtelek-Pécs, Mésztelep-Tatabánya, Mór-cigánytelep, végigjártam ezeket a telepeket, és mindenütt látom a pozitív fejleményeket. A felzárkózás-politikának van eredménye, nem lehet lesöpörni azzal az asztról, hogy öntsük a milliárdokat a cigánypolitikára és nincs eredménye. Aki járt mondjuk Monoron, a cigánytelepen, és látta a tanodát, és tudja, hogy onnan gyerekek mentek a szolnoki főiskolára tanulni a putriból, azok pontosan tudják, hogy miről beszélek. Van eredmény, és ezeket, ezeknek a tanulságait kell kiterjeszteni, kibővíteni.

Tapolczai képviselő úr említette a munkáltatókkal való együttműködést. Nyáron nekem az első teendőm volt az, hogy a munkáltatókkal leültem tárgyalni, az a javaslatcsomag, amit január 1-jén terjesztettünk a parlament elé az MMK finanszírozási rendszer enyhítésére, az ezt szolgálta. Kész van a következő javaslatcsomag is, pontosan januártól például sikerült is az óraszámot megemelni,

ugye, ezzel a bizonyos munkajogi és statisztikai létszám közötti váltással, szeretnénk ebben továbblépni, a javaslatokat szívesen látjuk. Fontos az, hogy a munkáltatók további lehetőséget kapjanak annak érdekében, hogy még több megváltozott munkaképességű embert foglalkoztassanak.

A házi segítségnyújtással szerzett jogról beszéltünk. Korózs képviselő úr kérdése, mit csinál Szekeres Pál. Hadd válaszoljak: megemeli a területet. Tehát azt gondolom, hogy a fogyatékosügyben fontos az, hogy Szekeres Pál, miután miniszteri biztos úr, alapvetően személyénél fogva hiteles, ő egy hiteles ember, aki a fogyatékosügyi szervezetekkel való kommunikációban, a civil szervezetekkel való kommunikációban és sorolhatnám, fontos ebben a társadalmi partnerségi párbeszéd relációban a szerepe. Én abszolút nem becsülném le, sőt az elmúlt 6 vagy 7 hónap, amikor közösen dolgoztunk, ebben megerősített.

Korózs képviselő úr kérdezte az OFT-ben a támogató szolgáltatás finanszírozását. Igen, van egy olyan terv, elképzelés, hogy nemcsak a támogató, hanem valamennyi pályázatos szociális szolgáltatásnál a pályázati rendszer elhagyásán és a folyamatos finanszírozás biztosításán gondolkozunk. Ezekben a hetekben dolgozzuk ki ennek a javaslatát. Nyilván az NGM válaszát azért meg kell várni, de azt látjuk, hogyha alapvetően tudjuk garantálni a kapacitásokat, akkor a finanszírozás visszaállítható a pályázati rendszer előtti részre, nem fejkvótában, hanem feladategység-típusú, ahogy a támogatott szolgálatoknál volt. Azt gondolom, közös törekvés, hogy a támogatott szolgálatokban több legyen, a finanszírozásuk megerősödjön, és segítséget kapjanak az autók lecseréléséhez.

A tisztas szegénység. Erre most nem reagálnék, mert nem hallottam Rétvári Bence államtitkár úr szájából ezt a kifejezést. Talán tőle kellene megkérdezni, hogy mit ért alatta. Azt gondolom, a szociális szegénység ellen küzdeni kell és kész.

Az rszs-ek sorsa, ezt megválaszoltam. Fillérre látjuk őket az fht-sek és a járások adatbázisában.

Szeptemberig van forrása a segélynek. Ez félreértés, nem ezt mondtam. Azt mondtam, hogyha egy falu esetében előfordul, hogy annyira erőforrás-korlátos vagy esetleg elfogy – nincs ilyen számításunk, hogy elfogy, a legtöbb településen nem fog elfogyni, több a forrás, mint tavaly, nem fog elfogyni –, vagy azt látjuk, hogyha mégis, az a bizonyos 30,1 milliárd, ami már meg van nyitva, akkor nyílik meg a plusz 5 milliárd forintos. Ennek a pályázatát már elkészítette a Belügyminisztérium, úgy tudom, percekben belül meg is fog jelenni, nézzék meg a kollégáikkal.

A költségvetés tervezése. Köszönjük szépen, jól halad. A jelzőrendszerre válaszoltam. Hogyan lehet még a hátrányos helyzetű területekre? A tárca dolgozik egy ilyen területi célzási stratégián, ami azt jelenti, hogy valamennyi közszolgáltatás – egészségügy, köznevelés, szociális és gyermekjólét – területe tekintetében próbáljuk azokat a helyi hátrányos helyzetet okozó faktorokat felmérni, amelyek esetleg ahhoz vezetnek, hogy oda több figyelem, több erőforrás, több kapacitás társuljon. Tehát, ha valahol azért nincs házi orvos, vagy azért nincs tanító, vagy azért nincs tanár, vagy azért nincs szociális munkás, mert esetleg erőforrás-korlátos a térség vagy a település, akkor legyen az ellátórendszernek egy olyan területi célzást is tartalmazó szabályozása, ami erre lehetőséget ad, hogy területileg erre lehessen figyelmet fordítani.

Kelet-magyarországi Humán Szolgáltató, hagyjuk kivérezni. Egy biztos: a házi gondozásban senkit nem hagyunk kivérezni. Két alapvető dolog van: a házi gondozottaknak, a klienseknek megteremtettük a szolgáltatást, az elvégzett munkáért az embereknek, az ápolóknak, gondozóknak meg kell kapniuk a bért. Ez a két alapelv van. Mi eszköztelenek vagyunk ebben az ügyben, hiszen a Kincstár és a NAV vizsgálódik ennek a konkrét szolgáltatásnak az ügyében, és ebben a körben történtek

ezek a bizonyos intézkedések. Nincs rajta, hogy az SZGYF a szakellátási profilját megtörje és alapellátássá bővüljön, tehát erre nincs felkészülve. A lehető legrosszabb forgatókönyv, azt gondolom, az, hogy a nagy állami szakellátó nagy házigonozói rendszerekkel töltődjön fel, vagy ezt működtesse. Itt arról van szó, hogy az önkormányzatok megnézik a helyzetet, és miután az ellátási felelősség náluk van, ezért átveszik a klienseket is és a munkatársakat is. Lehetőségük van, kapacitás, korlát nincs, ellátási felelősség van.

A képviselő asszony kérdezte, miután a választók megkeresték, erre válaszoltam.

Gyermekétkeztetés, nincs átcsoportosítás. Nincs, nem látok ilyen átcsoportosítást. A 60 milliárdot kérdezte a képviselő asszony, nem látok ilyen átcsoportosítási veszélyt. Mondtam a példát, amikor kollégáim 2 perc alatt döntöttek a 2016-os gyermekétkeztetési kibővítés plusz 20 milliárdjáról. Azt gondolom, komoly ez irányú elkötelezettség van ebben az ügyben. *(Közbeszólásra:)* Igen, szerintem megfellebbezhetetlen a kormány ez irányú elkötelezettsége, tehát ezért nincs ilyen veszély.

A gyermekétkeztetést elmondtam, így van, és szeretnénk tovább célozni. Tényleg gondolkozunk azon, hogy jövőre ismertetjük ezt a pályázati rendszert. Idén a tavalyi pályázati rendszer megy majd célzottabb formában, jövőre átgondoljuk, hogyan lehet jobban célozni, esetleg nem a pályázati rendszerben.

A jelzőrendszerről beszéltünk. Normális bért, így van, ebben mi is partnerek vagyunk, ezt mi is abszolút így gondoljuk. Ezt a célt szolgálta a 2014-es béremelés, bérpótlék, ez be fog épülni a bérbe, de az idei tervek is ezt a célt szolgálják.

Kovács képviselő úr, rszs megszüntetése. Ebben a formában nem igaz, csak az elnevezés szűnt meg, kettévált a támogatás az fht felé, illetve az egyt, egészségügyileg károsodott kisgyerek felügyeleti támogatás formájára. Ahogy jeleztem, mind a 37 ezer ügyfél útját látjuk az átrakott rendszerben is.

A hsg fenntartójára volt kérdés. Köszönöm szépen a kollégáknak a kérdést. 1006 kormányzati fenntartó van a házi segítségnyújtásban, 273 egyházi fenntartó, 28 civil, ezek a fenntartói arányok a házi segítségnyújtásban, rendben van.

Hirt Ferenc képviselő úr, mennyi most a házi segítségnyújtás kerete. 22 milliárd forint, de ez nyitott kassza. Tehát, hogyha ezt igénylik, akkor ez bővíthető.

Révész Máriusz képviselő úr, szegénységi adatok. Így van, ezekre a szegénységi adatokra válaszoltam. *(Közbeszólás: Részben.)* Részben. *(Közbeszólás: Még egyszer!)* Még egyszer, rendben van. Tehát alapvetően azt látjuk a szegénységi adatokból, és ezek relatív szegénységi mutatók, az Eurostat, a KSH döntően relatív szegénységi mutatókat lát, ezért fontos, amiről az előbb beszéltem, az adatbiztonság, ennél az asztalnál mindenki alapvetően ugyanazokat a számokat használja és a KSH-nak azokat a relatív szegénységi mutatóit, amelyek alapvetően azt mutatják, hogy a relatív szegénység 14,5 százalék körül alakul, az Unió átlaga 16-17 százalék között van. A jövedelemegyenlőtlenségnél, azt látjuk, hogy az idei GINI-mutató – szakmai körben vagyunk, tehát ezt mondhatom – alapvetően lecsökkent 2014-ben 28 százalék alá, az uniós átlag 30,5 százalék, és az úgynevezett, többek által kértetett valamennyi deprivációs mutató tekintetében jelentős csökkenés látható. Legjelentősebb mértékben a lakáskifutási adatok csökkentek és a lakáshátralékkal összefüggő panaszok csökkentek, ezért ez valós teljesítmény, de kértük is, két hete voltam Brüsszelben, ahol az illetékes bizottság, albizottság tagját kértem is, hogy az országjelentésben, ami február 26-án jelent meg, ezeket a számokat már igazítsák ki, hiszen az Eurostat átvette a számokat egyébként, zárójel bezárva, legyenek szívesek átvezetni ezeket a számokat az országjelentésben. Remélem, a júliusi csúcsig ez meg is történik.

Novák Előd képviselő úr, segélyezési vándorlás. Mi éppen nem számítunk a segélyezési vándorlásra. 1993-ban a szociális törvény döntött úgy, hogy decentralizált struktúrában történik meg a szociális védelemnek ez a rendszere, tehát attól a pillanattól kezdve alapvetően az önkormányzatok felelősek a szociális alapellátás vagy a segélyezés tekintetében lévő rendért. Tehát, ha ez most veszély, akkor az elmúlt 20-25 évben is fel kellett vetni, akkor mi történik azzal, mert egyenlőtlen az önkormányzatok pozíciója. Azt gondolom, pont most csökken ennek a veszélye, a vándorlás veszélye, pontosan azért, mert az utolsó két nagy ellátás is a járáshoz kerül. Tehát megszűnik az, hogy egy kofinanszírozás révén önrészt kellene az önkormányzatnak betennie, tehát 100 százalékban a központi költségvetés refinanszírozza a nagy jövedelemkompenzáló támogatásokat, és a nagy jövedelemkompenzáló támogatások tekintetében ez a veszély megszűnik – van, aki veszélynek tartja, van, aki nem –, tehát megszűnik a kiadás a környezettámogatásokra, amelyek az egészségügyi rendszer 15-20 százalékát eredményezik ezzel együtt.

A luxusnyugdíjakat átpasszolnám.

Azt gondolom, vannak olyan területek, a fogyatékosügy is ilyen, és lehetne sorolni, amelyeken fontos az, hogy megfelelő fogalmakkal operáljunk. Tehát a fogyatékosnál nem azt mondja, hogy fogyatékos, hanem azt, hogy fogyatékos ember vagy fogyatékos személy. Egész egyszerűen az a nyelvi fogalmi kör, keret, amelyben beszélek, (*Zaj, beszélgetés.*) az első...

ELNÖK: Kis figyelmet kérnék a bizottság tagjaitól. Köszönöm szépen.

CZIBERE KÁROLY államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Azt gondolom, a gondolkodásmódot is meghatározza. Mi használjuk a személyiség fogalmát a későbbiekben is. (*Közbeszólás: A civilizált élettér, a lakókörnyezet rendben tartása feltétele a segélynek.*) Bocsánat, igen, ez jelenleg az önkormányzatok rendelkezésére áll, ez alapvetően megmaradt. Harrach képviselő úrnak, alelnök úrnak a települési támogatás az alacsony adóügyi képességű önkormányzatok tekintetében. Erre külön figyeltünk, és igyekeztünk figyelni, hogy az, hogy egy önkormányzatnak korlátosak, limitáltak az erőforrásai, ne legyen akadálya annak, hogy települési támogatást biztosítson. Fontos az átalakítás eredménye, nem lehet az, hogy új adót kelljen kivetni, vagy meglévő adót kelljen emelni, ez egy rendkívüli dolog, mert ezzel kapcsolatban is volt kérdés. Alapvetően az iparűzési adó töredékéből – 1-2-3 százalékából – az ilyen típusú átcsoportosítás és átalakítás megvalósítható, mi több meg is valósult, tehát erre alapozom azt, amikor azt mondom, hogy zökkenőmentes volt az átállás. Ha véletlenül ez a 30,1 milliárd forint nem lenne elegendő, akkor további 5 milliárdos keret meg fog jelenni – az előbb említettem – pályázati formában, aminek a pályázati felhívása el is készült, és nemsokára meg is jelenik.

A társadalmi gondozók körülbelül a 15 százalékát jelentik a teljes gondozói körnek, ez 1754 főt jelent, tehát a körülbelül 10 ezer munkatársból.

Még egyszer elnézést, ha nem teljeskörűen vettem minden egyes kérdést, de igyekeztem nagyon gyorsan írni, és ha mégis valaki úgy érzi, hogy kihagytam valamit, akkor kérem, majd jelezze!

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár úr, köszönjük szépen. Kérdezném technikailag, hogy a következő napirendi pont elején itt tud-e maradni államtitkár úr. (*Czibere Károly államtitkár: Igen.*) Köszönjük szépen.

Az első napirendi pontot ezennel lezárom, és akkor a második napirendi pontunkra térnénk rá.

Az új Országos Fogyatékosügyi Program, valamint a végrehajtására vonatkozó intézkedési tervben foglalt feladatok megvalósításának időarányos teljesítéséről szóló B/3587-es számú jelentés (Beszámoló megvitatása a HHSZ 85. § (2) bekezdése alapján és lehetőség szerint a határozathozatal) (Beszámolót tárgyaló bizottság)

A második napirendi pontunk az új Országos Fogyatékosügyi Program, valamint a végrehajtására vonatkozó intézkedési tervben foglalt feladatok megvalósításának időarányos teljesítéséről szóló B/3587. számú jelentés.

Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy az Országgyűlés a Házbizottság javaslatára, a B/3587. számú beszámolóról történő határozathozatalra a Népjóléti bizottságot felkérte. Mivel ilyen eljárást még nem folytattunk le, röviden tájékoztatom a bizottságot a határozati házsabály rendelkezésének 85. §-ában szabályozott eljárási kérdésekről. A bizottság a beszámolót megtárgyalja, majd kétféle döntést hozhat.

Az első variáció, hogy elfogadja a beszámolót. A második variáció, hogy határozati javaslat benyújtásával kezdeményezi, hogy az Országgyűlés döntsön a beszámoló elfogadásáról. Az elfogadott napirendi pontunk azt tartalmazza, hogy lehetőség szerint a mai ülésünkön döntsünk a beszámoló elfogadásáról. A beszámoló megvitatása, az abban foglalt megállapítások, intézkedések megalapozottságára terjed ki.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy a napirendi pont tárgyalásához meghívtam a fogyatékos emberek érdekvédelmi szervezeteit, ezért külön is köszöntenem szeretném azon szervezetek képviselőit, akik elfogadták a meghívást, és végigültek eddig is a bizottság ülését.

A Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa részéről Földesi Erzsébet elnök asszonyt, valamint Fodor Ágnes alelnök asszonyt, az ÉFOÉSZ részéről ugyan elnök asszony nincs itt, de Gyene Piroska elnök asszonyt megemlíteném, valamint Kovács Melinda ügyvezető igazgatót, a Siketvakok Országos Egyesülete részéről Királyhidi Dorottya főtitkárt és Kedves Éda ügyvezetőt, az Autisták Országos Szövetsége részéről Kóvári Edit elnök asszonyt, a SINOSZ részéről Ormódi Róbert ügyvezető igazgató urat.

Most akkor kérem a tisztelt bizottságot, hogy tárgyaljuk meg a napirendi pontot, és ezzel átadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak.

CZIBERE KÁROLY államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma):
Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Ahogy említettem, röviden fogok most szólni, és a helyettes államtitkár úrnak fogom átadni részletekbe menően az ismertetést.

Ahogy említettem a felvezetőben is, fontosnak tartjuk a fogyatékosügyet, és szeretnénk ennek a horizontális tárcaközi koordinációját megerősíteni miniszteri biztos úrral is, az OFT megerősítésével is, annak elég gyakori összehívásával is, illetve szeretnék tárcaközi munkacsoportot is létrehozni azért, hogy a tárcák közötti egyeztetés sokkal intenzívebb legyen. Ebben a munkában gőzerővel megyünk előre, és ahol lehetőség volt, mind az intézkedési tervet, mind a 2015-2025-ös programot előkészítettük és behoztuk. Az OFT talán az október 17-ei ülésén teljesen egyhangúlag támogatta, tehát úgy látjuk, hogy teljes körű volt a konszenzus, illetve a program kapcsán, amelynek az expozéját a parlamentben mondtam a múlt héten, ott pedig minden parlamenti párt a támogatásával biztosította a programot. Tehát úgy látjuk,

hogy ezt a fogyatékosügyben régóta meglévő konszenzust – szakmai, civil és politikai konszenzust – továbbra is meg tudjuk tartani, ezt szeretném megköszönni, és átadom a szót helyettes államtitkár úrnak.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Nyitrai Imre helyettes államtitkár úré a szó.

Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli tájékoztatója

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Nem kívánám tovább szaporítani az érveket, kiemelném annak a fontosságát, hogy ahogy ez a múltban is, úgy reméljük a jövőben is egy teljes, az Országgyűlés valamennyi oldalának egyetértését bíró programként működik. És ami nagyon fontos, hogy ugyan egyszeri alkalomnak tűnik ez a benyújtás és a jelentés Országgyűlés elé kerülése, de azt szeretném megerősíteni, hogy ez egy folyamatos monitoring alatt álló folyamat, amelyet az Országos Fogyatékosügyi Tanács több körben részletekbe menően és az egyes intézkedések mögött meglévő stratégiákat is tárgyalva folyamatosan észrevételezi, hogy úgy fogalmazzak, górcső alatt tartja, ami természetes is, hiszen az érintett csoportok legfontosabb programjáról van szó. Ez a program számos intézkedést tartalmaz, amelyeknek a felsorolásától szintén eltekintenek, hiszen tartalmazza az anyag, illetve egy összefoglaló ezeket felsorolja.

El kell mondani, hogy a teljesült és nem teljesült kategóriák arányában – már a vállalt programokon belül – egyaránt láthatunk olyanokat, amelyeket úgymond teljes mértékben teljesültek vagy részben teljesültek mondhatunk, és bizony a programban voltak olyan lépések, amelyek nem teljesültek, vagy nem teljes egészében, ahogy említettem. Ezeket a lépéseket, illetve ezeket a programelemeket a szintén előttünk lévő további, tehát a következő időszakra szóló program pontjai között is viszont lehet látni.

Elhangzott olyan kérdés is, illetve egy másik bizottságban tárgyalva előkerült olyan pont, hogy miért tartalmazza még mindig például az akadálymentesítést, például a foglalkoztatás ügyét a program. Azért, merthogy ezek bizony nagyon hosszú, évtizedes távlatokban is fejlesztéseket igénylő területek. Csak kiemelek egyetlen számot. Körülbelül most a megváltozott munkaképességű fogyatékos személyeknek 45-50 százaléka foglalkoztatásba vont személy, de hát még messze van attól az EU-s vállalástól, hogy ennek 75 százaléknak kell lenni, de a program indulása környékén 8-9 százalékról érkeztünk ide. Tehát egy folyamatát próbálja bemutatni, ennek a folyamatnak egy metszetét ez a jelentés, amelynek kérem szíves támogatását. Köszönöm szépen.

Hozzászólások, reflexiók, határozathozatal

ELNÖK: Helyettes államtitkár úrnak köszönjük szépen a kiegészítést.

A képviselőket kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni vagy kérdést feltenni. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselőtársunk!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Először is szeretném kimenteni Ormódi Róbertet, a SINOSZ igazgatóját, mert időpontra kellett mennie egy másik ülésre, de megosztotta velem a SINOSZ észrevételeit a beszámoló kapcsán, és egyben az én véleményemet is elmondanám ez alkalommal.

A gyógyászati segédeszközökkel kapcsolatban üdvözljük mind a ketten azt a koncepciót, hogy szétválasztásra kerülnek a gyógyászati segédeszközök és az életvitelt segítő eszközök csoportja. A SINOSZ észrevétele az, hogy a közeljövőben a hallókészüléket, illetve bármilyen hallást segítő segédeszközt át kellene helyezni majd

az önálló életvitelt segítő eszközök csoportjába, ennek részleteit majd a későbbiekben ki kell dolgozni, ez most egyelőre csak egy jelzés.

A gyógyászati segédeszközök támogatási rendszere ne eszközalapú legyen, hanem személyalapú – ez is a SINOSZ ötlete –, illetve az akadálymentesítés, az egyenlő esélyű hozzáférés fejezetén belül a weboldalak akadálymentesítése kapcsán ez tipikusan egy olyan terület, mint amikor az emberek azt mondják, hogy akadálymentesítés, és akkor az emberek többsége egyből a rámpára gondol, a honlapok kapcsán pedig egyből a vakok és gyengénlátók számára szóló akadálymentesítés ugrik be mindenkinek. A SINOSZ kérése és javaslata, illetve észrevétele az, hogy ezzel kapcsolatban világos és egyértelmű legyen az, hogy nemcsak a vakok és gyengénlátók számára ír elő akadálymentesítést ez az irányelv, hanem az értelmi fogyatékosok számára is a könnyen érthető változat által, illetve a hallássérültek számára az írott információ vagy a jelnyelvi változat által.

Üdvözöljük, hogy a közlekedés területén sokat fejlődött az infokommunikációs akadálymentesítés. Biztosan önök is tapasztalják, hogy egyre több információhoz férhetünk hozzá írásos formában, és nyilván egyértelmű az, hogy minden megállóhelyen legyen teljes körű, írott, hozzáférhető információ. Ugyanúgy üdvözöljük, büszkéek is vagyunk rá, hogy a siketek és nagyothallók szempontjából két nagy projekt fut. Az egyik a Jel-Esély projekt, amely szakmailag készíti elő a bilingvális oktatás bevezetését, a másik pedig a Kontakt tolmácsszolgáltatás, ami a siketek és nagyothallók, illetve már kezdjük bevonni a siketvakokat is, tehát az ő számukra is egy videós alapú tolmácsszolgáltatást nyújt, és abban bízunk, hogy ez a folyamat folytatódni fog, nem szakad meg.

A többiek, úgy gondolom, majd el fogják mondani a saját szervezetük véleményét, ezeket figyelmesen fogom hallgatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Vágó Sebestyén képviselőtársam!

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Az akadálymentesítésről nem akarok túl sok dolgot mondani, de sajnos azt tapasztalhatjuk az első program megjelenésétől kezdődően, hogy azért változtak, fejlődtek a dolgok, de azért még mindig tragikus állapotban van az akadálymentesítés Magyarországon, és nagyon konkrét dolgokat nem találhatunk ebben a programban sem erre vonatkozóan.

A másik. Nagyon sok területtel kapcsolatban, akár a nevelőszülőkről beszélünk, akár az egészségügyi dolgozókról, akár a szakképzésben részt vevő pedagógusokról, megtaláljuk azt a részt ebben a tervben, hogy az ő felkészítésük hogyan történjen meg a fogyatékosokkal élő tanulók kezelésére, a helyzetük kezelésére, illetve az integráció által adott szituáció kezelésére, vagy akár a szolgáltatásnál megjelenő és néha a speciális foglalkozás vagy törődés kérdése hogyan történjen meg, de a legfontosabb az, hogyha a fogyatékosokkal élő személyek integrációjáról beszélünk, akkor a legfontosabb állomás, az általános iskolai pedagógusoknak az idén járó továbbképzése nem szerepel ebben a programban, ezt nagyon is hiányolom. Magához a határozati javaslatához, amit a következő napirendi pont is vesz, egyébként ez irányú módosító indítványom is volt.

Ami a felsőoktatási intézményben tanuló fogyatékosokkal élő személyekről szóló részt érinti, azzal tökéletesen egyetértek, erre nagy hangsúlyt kell fektetni. Mára körülbelül elmondhatjuk azt, hogy a felsőoktatásban körülbelül ezer mindenféle, az értelmi fogyatékoságon kívül mindenféle fogyatékosággal rendelkező, illetve fogyatékosággal élő személy megtalálható, és igenis nagyobb hangsúlyt kell fektetni a támogatásukra. Egyébként erre nagyon jó példák vannak, hogyha említhetek egyet,

akkor ez a Pécsi Tudományegyetem, ahol az egyetemnek saját támogató szolgálata van, és annyi klienssel is rendelkezik, hogy teljes értékű szolgáltatóként tud működni. Úgyhogy pont emiatt, akár a fogyatékosbarát egyetem jellege miatt, akár a támogató szolgálat miatt is nagyon sok fogyatékossgal élő fiatal választja a Pécsi Tudományegyetemet továbbtanulásra. Ha ez mindenhol elérhető lenne és fejlesztésre kerülne, ez szerintem egyébként párhuzamban is mehet a normál jellegű támogató szolgálatok fejlesztésével, akkor itt nagyon nagy előrelépést érhetünk el, és elérhetjük azt, hogy minél több fogyatékossgal élő merjen a továbbtanulás, a felsőoktatási továbbtanulás útjára lépni.

Az, hogy fejleszteni kívánják a program szerint, ezt támogatni tudom, akár a jegyzetelő szolgálatokat, és ha mondjuk öt fogyatékossgai formánál maradunk, a siketek és nagyothallóknál, ha figyelembe vesszük akár az egyetem miatt vagy akár a felsőoktatási intézmény miatt járó plusz jeltolmácsi szolgáltatást, amihez hozzájutnak, az sem elég még egy szemeszterre sem, ha utánaszámolunk, hogy hány előadást tudnának ugyanolyan eséllyel lekövetni, mint az ép társaik, akkor itt hátrányban vagyunk. Remélem, ez így ebben az irányban el tud menni. Ugyanúgy, mint a másik határozati javaslatnál, a beszámolás azért arra a határozati javaslatra épül, tehát hiányolom a tárcánál a konkrétabb dolgokat, a nagyobb leszűkítéseket, a pontosabb határidőket, illetve célokat, de reméljük, ez változni fog.

Természetesen a határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatni fogjuk, és maximum majd a további szakaszokban finomítani próbáljuk módosító indítványokkal. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselőtársam, utána Bangóné Borbély Ildikó!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Csak röviden egy vetületre szeretnék egy kis figyelmet irányítani, mert a Népesedési Kerekasztalban is sokat foglalkozunk lakáspolitikával, és ott felmerült most konkrétan az egyik legutóbbi, utolsóelőtti állásfoglalás, a „Nincs népesedéspolitika lakáspolitikával nélkül” című állásfoglalás 8. pontja fel is hívja a figyelmet arra, hogy a családi otthonteremtési kedvezmény kapcsán nagyon sok kritika van, és ebben a 8. pontban arra világít rá, hogy nem szerepel a rendeletben az akadálymentesítési támogatás rendezése, ennek összege sok év óta azonos, a szükséges költség töredékét sem fedezi. Ha jól tudom, ez egy életben egyetlenegyszer vehető igénybe egy mozgássérült, egy kerekesszékes számára, ráadásul, ha jól tudom, ez csak egyszeri 200 ezer forintot jelent, és ez jó esetben tényleg a töredékét fedezheti. Ezért kérdezem: terveznek-e ezzel kapcsolatban akár a családi otthonteremtési kedvezmény keretében vagy más téren ezen változtatni, például ennek az összegét növelni, vagy többször igénybevehetőséget biztosítani? Azért egy élethelyzet természetesen azért változhat, gondoljunk csak arra a családalapításra, ami sokszor együtt kell, hogy járjon mondjuk egy nagyobb házba való költözéssel, és így az, hogy ezt egy életben egyszer lehet csak igénybe venni, és ennyire rugalmatlan, nincs tekintettel bármilyen más élethelyzet-változással, azt gondolom, ez szabályozási változtatást igényel. Köszönöm.

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Azt szeretném megkérdezni, hogy a közösségi közlekedésnél, főleg a vasútnál a felújításoknál az zajlik, hogy minden állomásra tesznek lifteket, hogy tudjanak közlekedni azok, akik lépcsőn, gyalog nem tudják ezt megtenni, majd megtörténnek az átadások, a liftekre

kihelyezik, hogy nem működik, mivel nem tudják fenntartani. Ugyanez jellemző a közintézményekre is nagyon-nagyon sok esetben, hogy az uniós projekt kapcsán akadálymentesítéskor a liftet üzembe helyezik, és mihelyst megtörténik az átadás – ezt elmondják az orvosi rendelőknél is, akár a saját településemen is –, lezárják, mivel nagyon sokba kerül a működtetés. Szeretném megkérdezni, hogy mi lesz ezek után.

És az akadálymentesítéssel kapcsolatban végeztek egy országos felmérést 175 járásban, ahol a beszámolóban az van odaírva, hogy a tárca honlapján ez elérhető. A honlap nem is működik, nem történt meg magának a felmérésnek a közzététele, pontosan azok nem tudnak hozzájutni, akiknek a legnagyobb szüksége lenne rá; ráadásul itt csak jelszóval és felhasználói névvel lehetne, ha működne ez a honlap, bárkinek hozzáférést kapnia. Ezt szeretném megkérdezni, hogy miért van ez így. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e még kérdés vagy hozzászólás. *(Jelzésre:)* Vágó Sebestyén, parancsolj!

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik): Bocsánat, egy kérdést vagy egy dolgot elfelejtettem az akadálymentesítéssel kapcsolatban. Legutóbb Balog miniszter úr is egyetértett velem ebben, hogy ez probléma és megoldást igényel, ez pedig az akadálymentesítés drágasága, aminek az oka nagyon sokszor a bürokratikus rendszerben fedezhető fel. Ebbe az irányba történtek-e lépések? Megtörtént-e az, hogy ténylegesen csak az számítson, hogy az előírásoknak megfelelően az akkreditáltság ne legyen annyira szempont, ami talán olcsóbbá tehetné a rendszert? Vagy valami más egyéb megoldás, terv született-e azzal kapcsolatban, hogy ezen az anomálián változtassanak? Addig nem várhatjuk el a rohamos akadálymentesítést, amíg ilyen árakkal kell számolni egy akadálymentesítés során. Köszönöm.

ELNÖK: És akkor az utolsó lehetőség Tapolczai Gergelyé és Hirt Ferencé.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm a szót. A parlamenti vitában is elmondtam, mindannyian tudjuk és látjuk, tisztában vagyunk azzal, hogy az akadálymentesítés területén még rengeteg a tennivaló, szerintem ebben nincs közöttünk vita. Szerintem abban sincs vita, hogy a szándék megvan a kormányzat és a parlament részéről is abban, hogy segítsük ezt a folyamatot, hozzátevé azt, hogy nemcsak az akadálymentesítésről beszélünk, és nemcsak az a feladat, hanem megvalósítani maradéktalanul az egyetemes tervezés elvét is, tehát ezt a kettőt párhuzamosan kell vinni, a meglévő és új épületekkel, egyéb tárgyakkal, eszközökkel kapcsolatban egyaránt.

Szeretnék reagálni Vágó Sebestyén képviselőtársamnak a jelnyelvi tolmácsszolgáltatás a felsőoktatáson belül, ezt említette. Egyetértek vele, mert magam is látom, hogy kevés a felsőoktatáson belüli jelnyelvi törvény által biztosított tolmácsoló órák száma. De ehhez hozzáadódhat egyébként az az évi 120 óra, amire egy hallássérült személy jogosult, tehát ehhez jön még hozzá a felsőoktatásban biztosított óraszám, de nyilván ez még így is kevés. Hozzátenném viszont, hogy amikor a jelnyelvi törvény szakmai vitája folyt 2009-ben – Korózs Lajos is biztosan emlékszik rá –, óriási szakmai kompromisszumok kellettek ahhoz, hogy az arányok, óraszámok be tudjanak kerülni a törvénybe, és az elmúlt években még emeltünk az óraszámokon. Tehát meglátjuk azt, hogy a továbbiakban milyen igények érkeznek még ennek kapcsán. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Hirt Ferenc képviselőtársunk.

HIRT FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Én nagyon érdekes helyzetben vagyok, mert 1988 óta ülök kerekesszékekben, az 27 év. 21 évet éltem úgymond egészségesként, és látom, hogy mi megy gyakorlatilag 30 éve az akadálymentesség terén meg ennek a megvalósítása terén.

Szerintem nagyon-nagyon sok mindent elértünk. Komoly gondok vannak, és sok erőt kívánok az itt jelenlévőknek is, hogy makacsul hajtsuk végre azokat a terveket, amiket szerintem elég szépen lefektettünk. És ugye a tervek azért vannak, hogy teljesüljenek. Vannak, amik teljesültek, vannak, amik részben, és vannak, amik nem, ebből szerintem le kell vonni majd a tanulságokat, hogy amik nem teljesültek, azok miért nem teljesültek.

És amiről itt szó is esett, hogy az akadálymentesítésnél az egy nagyon fontos probléma, hogy drága, és sajnos nem jól készülnek el. Ha csak itt az Irodaházban is megnézzük, hogy van egy jó kis felvonó elől a lépcsőnél, de azt senki nem fogja használni, aki kerekesszékekben ül, mert nem működik, tehát ilyen megoldások születnek. Én is hátul a gazdasági bejáraton keresztül jövök, ami működik egy egyszerű rámpával, százezer forintból meg lehet oldani, a 4-5-6 milliós berendezések pedig használhatatlanok. Erre egy iparág épült rá egyébként, szépen eladják, szépen megveszik, mert nem értenek hozzá sem a polgármesteri hivatalban, sem az intézményvezetők. Ez nem mostani keletű, ez több tízéves probléma. Szóval ezt valahogyan majd kezelni kell, mert úgy szórjuk ki a pénzt egyébként mi is olyan megoldásokra, amik sajnos teljes mértékben használhatatlanok, és itt már a tervezőknek is óriási a felelősségük. Azt látom, hogy vannak egyébként fogyatékossgal élő rehabilitációs szakmérnökök, őket sokkal jobban igénybe kell venni, sőt keresni kell a területen azokat, akiket még be lehet vonni ilyen munkába: felmérésre, ellenőrzésre. Egyszerűen az ép emberek nem látják, nem tudják, hiába van meg a jó szándék, nem tudják, hogyan kell elkészíteni akár egy mellékhelyiséget, akár egy mosdót – reggelig tudnám sorolni. Nagyon-nagyon jó példák is vannak, de kegyetlenül úgymond „elcseszett” megoldások is, sajnos. Ebben szerintem még nagyon komoly munkánk van. Még egyszer mondom: rettentő sok dolog történt, én 27 éve ülök benne, tudom, hogy mi volt az 1990-es években, és mi van most, egészen más, tehát zongorázni lehet a különbséget, de sok még a feladat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen Hirt Ferenc képviselőtársunknak.

Tennék egy ügyrendi javaslatot, ez pedig a következő lenne: a jelenlévő érdekvédelmi szervezetek egy-egy képviselője 5 perces időtartamban kiegészítheti vagy kifejtheti álláspontját a beszámolóval kapcsolatban.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki az, aki egyetért ezzel a javaslattal. (Szavazás.) Egyhangú. Most azt a technikát folytatnám, hogy megkérdezném egyenként a szervezeteket, hogy szeretnének-e hozzászólni. Első helyen nekem itt a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa van felírva; kérdezem a képviselőjüket, hogy ki szeretne hozzászólni. A jegyzőkönyv számára kérem szépen bemondani a nevet, ha szeretnének hozzászólni.

KEDVES ÉDA (Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa): A Fogyatékos Emberek Szervezetei Tanácsa nevében Kedves Éda szeretne most hozzászólni.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a jegyzőkönyvvezetést, hogy értették-e. (Igen jelzés.) Igen, köszönjük szépen. Öné a szó.

KEDVES ÉDA (Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa): Köszönöm szépen. Az országos fogyatékosügyi programról és az intézkedési tervvel kapcsolatosan szeretnék annyit hozzáfűzni, hogy maga az országos fogyatékosügyi program egy átfogó és általános stratégiai terveket tartalmazó program, aminek tulajdonképpen az eredményességét a megfelelő intézkedési terv elkészítése teheti hatékonyá.

Az Országos Fogyatékosügyi Tanács elfogadta ennek a beszámolóknak, az előző időszak beszámolójának a tartalmát, viszont a tanácsülésen is elhangzott, hogy ennek az előző időszaknak az eredményességét és a hatékonyságát érdemes lenne felülvizsgálni akár munkacsoportok létrehozásával, mivel nagyon sok, a határozatban, az intézkedési tervben szereplő programelem nem valósult meg. Itt gondolok például a látássérült elemi rehabilitációt szabályozó törvény megalkotására, az alternatív és augmentatív szolgáltatók vagy szolgálatok létrehozására, illetve szerintem az lehet hatékony, ha konkrétan az intézkedési tervünkben, annak pontjain végighaladva, tulajdonképpen annak eredményességét akár a tanács vagy a tanács által kijelölt munkacsoportok elvégeznék. Ez azért lenne hatékony, merthogy a következő időszak tervezését véleményünk szerint ez tehetné hatékonyá, ha az előző intézkedési tervben foglaltak eredményességét először megvizsgálánk.

Szeretném kérdezni államtitkár urat, helyettes államtitkár urat, hogy kaphatunk-e a FESZT részéről arra vonatkozóan megerősítést, hogy az előző időszak monitoringját elvégezhetjük, illetve a következő tervezési intézkedési terv tervezési időszakában a FESZT tagszervezetei részt vehetnek-e.

ELNÖK: Szeretném megkérdezni, hogy az ÉFOÉSZ részéről kíván-e valaki hozzászólni. Ha igen, kérem, hogy mondja be a nevét. *(Igen jelzés.)* Köszönöm szépen.

KOVÁCS MELINDA ügyvezető (Értelmi Fogyatékosággal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetsége): Kovács Melinda vagyok, az Értelmi Fogyatékosággal Élők és Segítőik Országos Érdekvédelmi Szövetségének az ügyvezetője.

Egy megjegyzésem és két kiegészítésem lenne. A megjegyzésem arra vonatkozna, hogy már többször is jeleztük, hogy az országos érdekvédelmi szervezetek részesülnek állami támogatásban, és ezeknek az állami forrásoknak a felhasználása az országos fogyatékosügyi program végrehajtásához kötődik. Mi örömmel látnánk azokat a programokat, amelyeket mi megvalósítunk ebben a beszámolóban. Jól követhető, nyomon követhető az érintett szervezetek beszámolójából, hogy az intézkedési tervek mely pontjához kapcsolódnak a különböző feladatellátások.

Az első megjegyzésem, konkrét észrevételem a fogyatékosággal élők fogászati ellátására vonatkozna. Itt a anyag 7. oldalán szerepel, hogy rendszerint a legegyszerűbb beavatkozások is csak altatásban végezhetők el. Már többször elmondtuk, illetve többször jeleztük, hogy nagyon károsnak, rossznak tartanánk azt a folyamatot, ha ez rögzülne, és a fogászati ellátások valóban csak altatásban történhetnének meg az értelmi fogyatékos emberek esetében. Az az intézkedés, amely fogászati ellátó centrumokat hozott létre, valóban egy nagyon pozitív intézkedés, amely nyomán tapasztaljuk a pozitív hatásait, tehát hozzánk sok jelzés érkezik, hogy ezekben a centrumokban valóban korszerű körülmények között jól felkészülten látják el az értelmi fogyatékosággal élőket.

A területi lefedettség még mindig problémát jelent, sokan nem tudnak eljutni ezekbe a centrumokba, illetve nagyon sokszor a hozzánk érkező panaszok arra

irányulnak, hogy a személyzet, a fogorvosi asszisztencia nem megfelelő felkészültséggel látja el a sérült embereket, tehát nem volna szükség altatásra, ha a kommunikációban a fogyatékos emberek jellemzőinek ismeretével rendelkeznének a fogorvosok. Itt tehát szeretnénk a képzésekre is hangsúlyt helyezni. Nagyon fontos lenne mind a fogászati, mind az egyéb egészségügyi ellátások területén a megelőzés hangsúlyozása. Az értelmi fogyatékos embereket nem érik el a különböző szűrőprogramok, a különböző, akár a fogászati betegségek megelőzését szolgáló programok, de említhetném a nőgyógyászati és egyéb szűréseket is. Tehát ezeknek a hozzáférhetőségére is szükség volna, nemcsak a konkrét beavatkozásra, tehát a konkrét beavatkozás módszertanát kellene meghatározni.

A másik dolog, amit szeretnék kiemelni, az anyag 21. oldalán szerepel a fogyatékos személyek versenysportjának és olimpiai felkészülési programjának a támogatása. Itt, ahogy Ági is említi, történt egy átrendeződés, és sajnos az a tapasztalatunk, hogy ez az értelmi fogyatékos emberek sportjának, kiemelten a versenysportjának hátrányos helyzetbe kerülését okozta. Jeleztük a Országos Fogyatékosügyi Tanács ülésén is többször, hogy akár a MOB bizottságaiban nem sikerül megfelelő arányban keresztülvinnünk azt, hogy az értelmi fogyatékosokkal élő sportolók, illetve a számukra rendezett világversenyekre való kijutást, felkészülést megfelelő mennyiségű forrással támogassák, illetve a jó eredményeket elért sportolók itt nem részesülhetnek ugyanolyan díjazásban, mint amilyenben más akár fogyatékosokkal élő, akár ép sportoló részesül. Mindenképpen azt szeretnénk kihangsúlyozni, illetve felhívni a figyelmet, hogy ezen a területen még szükség van arra, hogy intézkedések történjenek, és a fogyatékos csoporton belül az értelmi fogyatékos sportolók elismerése is valóban megfelelő formában történjen meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen az észrevételeket. Kérdezem, hogy a Siketvakok Országos Egyesülete részéről szeretne-e valaki hozzászólni. *(Kedves Éda: Én már hozzászóltam.)* Szerintem is, köszönöm szépen. Az Autisták Országos Szövetsége részéről van-e valaki, aki szeretne hozzászólni? *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni!

KŐVÁRI EDIT elnök (Autisták Országos Szövetsége): Kővári Edit vagyok, az Autisták Országos Szövetségének az elnöke. Azt szeretném észrevételezni, ahogy végiglapoztam ezt a jelentést, én is alá tudom támasztani azt, hogy rengeteg intézkedés történt, többek között kifejezetten az autizmussal élők helyzetének javítására irányuló intézkedések. Ugyanakkor arra is szeretnék rávilágítani, amit itt a FESZT nevében megfogalmaztunk, hogy ennek a hatásvizsgálatát vagy egy picit konkrétabb monitoringozását szükséges lenne átgondolni és bevezetni, mert konkrétan az autizmussal élők tekintetében olyan mértékű ellátás- és szaktudáshiány van jelen, hogy a konkrét intézkedések ellenére továbbra is azt látjuk, hogy volt, köszönjük szépen, de további nagyon komoly lépések szükségesek annak érdekében, hogy akár az integrációban, akár a számukra megfelelő akadálymentesítésben, akár a szociális ellátásokban, a köznevelésben, az egészségügyi ellátásban meg tudjon valósulni a részvételük. Azt gondolom, a teljes élethez a különböző ellátásokat tekintve is nagyon szükséges és fontos lenne, mert a négy fal közé szorult családok a szociális ellátórendszernek is gondot okoznak, ugyanúgy az ellátást nyújtók számára is nehézséget, nem csak az autizmussal élők számára.

Örülök, hogy itt lehetünk, köszönjük szépen, és örülök, hogy elmondhatjuk itt a jelen lévő képviselők előtt, hogy mit jelent ez számunkra. Nyilván mi is csak egy élhető életet szeretnénk a gyermekeinknek, nem kívánunk többet, de azért ez olykor sokba kerül. Valójában azt szeretném kérni, hogyha befektetünk energiákat, van

Országos Fogyatékosügyi Programunk és Országos Fogyatékosügyi Tanács is, és dolgozunk vele, egy csomó pénz belekerül a rendszerbe akár az akadálymentesítésbe, a szakképzésbe, bármibe, szerintem nagyon fontos lenne azt megvizsgálni, hogy hogyan hasznosult az a pénz a további intézkedések érdekében. Számunkra nagyon nagy gondot okoz, hogy jelenleg is országosan nem kiegyenlített az ellátáshoz, a segítséghez való hozzáférés, amire a szervezetünk nem tud jól reagálni, amikor a különböző országrészekből kérnek segítséget. Az autizmussal élők számára ez rendkívül fontos lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a hozzászólásokat, köszönjük szépen, hogy eljöttek, és elfogadták a meghívást. Most visszaadom a szót a helyettes államtitkár úrnak, illetve az államtitkár úrnak.

Válaszadás

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. A megszólalás sorrendjében reagálnék az elhangzottakra, és nagyon szépen köszönöm az észrevételeket. Számos hozzászólást javaslatként fogalmaztam meg magamnak, és ezekre így külön nem térnék ki.

Tapolczai képviselő úr esetében is köszönjük szépen, részben megerősítette már az útjainkat, részben pedig megfontoljuk a javaslatait. Azt csak jelezni kívánom, a weboldalakat említette a képviselő úr a weboldalak egyenlő esélyű hozzáférése kapcsán. Az OFT-ben pont Szekeres úr irányításával erre egy külön munkacsoport alakult, hiszen ott ez már felvetődött, illetve erre konkrét javaslatok is elhangzottak, és köszönjük szépen a tolmácsszolgáltatások kapcsán is a képviselő úr felvetéseit.

Vágó Sebestyén képviselő úr hozzászólásában az első pont az akadálymentesítésről szólt. Ez egy elég nagy dilemma. Van egy olyan fogalom, ami mentén – hogy is mondjam – megpróbáltuk átértelmezni vagy értelmezni valamennyire az akadálymentesítés ésszerű akadálymentesítéssé alakítását, ugye ez felvetődik, de teljesen jogos egyébként az érdekvédelmi szervezetek általi felvetés, hogy az akadálymentesítés vagy van, vagy nincs. Ez egy viszonylag igen-nem terület, ahol, ha önállóan nézzük, mind a kommunikációs, mind a tárgyi, fizikai akadálymentesítésre is igaz ez, hogy vagy van, vagy nincs. A részbeni akadálymentesítés sok esetben – és a legtöbb szervezet ezt fogalmazza meg a javaslatokra, felvetésekre – olyan, mintha nem is lenne, hiszen nem szolgálják a teljesen önálló életvitelt. A kettő között nem tudom, hogy pontosan most hol tartunk. Valószínűleg az úgynevezett ésszerű akadálymentesítés leginkább a technikai kialakítások, a technikai kivitelezések terén racionalizálható, mint fogalom, de ezt a felvetést is köszönjük, a következő programban erre gondoltunk.

Nagyon fontos pont a felkészítés és azon belül is a pedagógusok felkészítése, amelyre azért az eddigiekben is sor került, hiszen volt az 5.4.10-es nevű TÁMOP programunk, amelyben az ingyen képzések sorában, az akkreditált képzések sorában ott volt számos olyan program, amelyben részt vehettek nemcsak a szociális területen dolgozók. Nagyon jó hír, éppen a mai napilapokban hirdetett meg a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet egy újonnan induló TÁMOP program keretei között például a korai fejlesztésben közreműködő akár pedagógusok számára is egy ingyenes, egyébként 3 típusú képzést is. Tehát, ha konkrét érdeklődés van, akkor ezt tudom javasolni, hogy figyelemfelhívás, egy frissen megjelent pályázat, szintén ingyenes és szintén a fogyatékoság területén aktív személyek, leginkább pedagógusok számára ad ez lehetőséget. Köszönöm szépen azt a felvetést, ami az egyetemi vagy felsőoktatási akadálymentesítési programot illeti. Valóban ennek a programnak az volt a hozadéka, hogy számos olyan helyen, köztük például Pécsen is

személyesen ismerem ezt a szolgáltatáscsoportot – hogy én is ezt a szót használjam –, amit ott kínálnak. De jó hír talán és megerősíti Tapolczai képviselő úr, hogy ő egyébként pontosan a felsőoktatásban szereplő és jeltolmács igénnyel rendelkező fogyatékosokkal élők érdekében szerintem eredményesen lobbizott, hiszen most tudtuk emelni a keretszámokat, illetve az óraszámokat, hiszen látjuk azt, hogy ez nem egy, de vannak szakok, ahol ez egy szűkös keret, de már történtek lépések, és azt gondolom, talán jó úton haladunk. Az államtitkár úr pedig már a támogató szolgálatok fejlesztése kapcsán kifejtette, hogy töretlen a szándékunk, hogy ez egy olyan szolgáltatás, amelynek az elérhetőségét növelni kell a jövőben is.

Novák Előd képviselő úrnak a lakáspolitikai kapcsán tett mondatára, ezt köszönöm szépen, feljegyeztem a javaslatok között, erre most – a jelentés tárgyalásában vagyunk – nem tudok reagálni, de köszönöm szépen, ezt javaslatként értelmeztem, és foglalkozni fogunk a lakások akadálymentesítése kapcsán. Azt gondolom egyébként, az, hogy megmaradt, jó dolog. Ismerünk olyan országokat, ahol egyébként a válság elsodorta az ilyen típusú szolgáltatásokat. A MEOSZ végzi ennek az egész pályázattal és elszámoltatási rendszerét is, és az ő jelzésük az volt, hogy valóban ez a keretösszeg most már jó néhány éve nem emelkedhetett, de ez egy jól működő állami támogatású lakás-akadálymentesítés.

Vasútfelújítás, a liftek fenntartása. A minisztériumhoz tartozó képviselő asszonynak most nem tudom személyesen elmondani, csak a jegyzőkönyv számára. A saját intézményeinkben ez egy folyamatos jelzés, tehát nem lehet olyan, hogy nem működnek a liftek. De természetesen vállaljuk, vállalom akár személyesen is, hogy megkeressük a MÁV-ot, és megkérdezzük, miért van ez, hogyha már elkészültek igen komoly források bevonásával ezek az akadálymentesítő eszközök, akkor miért nem működnek. Köszönöm szépen a jelzést.

Az akadálymentesített honlapot a kollégáim idehozták a kezembe, ha itt lenne a képviselő asszony, felajánlanám neki, hogy segítünk, akár egy tablet vagy egy számítógép segítségével. Működik, azt mondták a kollégáim, most kipróbálták. Tehát lehet, hogy volt valami időleges fennakadás, akkor ezért elnézést kérünk, de ez egy működő felmérés, és a honlap működése, ahogy így áttekintettem, nem olyan túlságosan bonyolult.

Köszönöm szépen Hirt képviselő úrnak is a jelzését. Érdekes, én ezen a héten egy bizottsági ülésen közösen távoztam Szekeres miniszteri biztos úrral, és tudtuk használni ezt a liftet, ami itt az épület előtt van, tehát most éppen aktuálisan működik, ezt csak azért mondom, hogy volt ilyen tapasztalatunk. Most megdöbbenve – merthogy nem vagyok érintett – hallottam tőle, hogyha neki nem lenne úgynevezett emelőgép-kezelői végzettsége, képesítése, akkor nem kezelhetné, tehát teljesen jogos a felvetés, hogy ez megint csak nem önálló életvitel, ha közben a műszaki előírások ezt egy tanfolyam elvégzéséhez kötik. Már bocsánat, de két gombot kell nyomni, ő ezt hivatalosan nyomhatta, és mondtam, ezt most demonstrálva is látom, hogy vannak még a rendszernek hibái, most éppen működik, de teljesen jogos a felvetés. Köszönöm szépen.

Egyetlen dologra reagálnék, ha megengedi még elnök asszony, egy fél percben. A FESZT-ről, illetve a nagyobb érdekvédelmi szervezetek részéről felmerült, hogy nem vesznek részt tervezési vagy monitoring feladatokban. Megkértem az itt jelenlévő dr. Juhász Péter főosztályvezető urat, ő most hirtelenjében kilenc olyan dolgot írt fel – ezeket nem sorolnám fel –, amelyekben, mind a korábbi időszakban, mind a jelen időszakban is nagyon aktívan részt vesznek mind a szervezetek külön-külön, mind a FESZT által, és természetesen az OFT; és az OFT megerősített titkárságán keresztül erre a jövőben is számítunk. Ez a fajta monitoring nemcsak ennek a jelentésnek a

kapcsán, hanem minden egyes – ahogy említettem – stratégia kapcsán, a korai intervenciótól kezdve természetesen rendelkezésre áll.

Még egy nagyon fontos információ, hogy azért a nagy szervezetek – és talán államtitkár úr helyett ezt elmondhatom – nyitott kapukat találnak bármilyen kérdésben. Most itt felírták a kollégák, nem mondom el, hogy hány alkalommal találkozott államtitkár úr is a szervezetekkel, és az útdíj történetétől egészen most a legutóbbi alkalommal, úgy tudom, hogy az OFT ülésén Deutsch Tamás EP-s képviselő úr például az OFT javaslatai alapján akadálymentesítette az internet konzultáció honlapját is. Tehát egészen az apró részletekig számítunk, mint ahogy eddig is, a jövőben is a szervezetek véleményére, és próbáljuk ezeket követni is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, a vitát lezárom. Nyitrai Imre helyettes államtitkár úrnak köszönjük szépen a választ.

Határozathozatal következik. A következő határozatra teszek akkor javaslatot. Tehát az elhangzottak alapján megállapítható, hogy a 2011-2013 közötti intézkedések megfelelő módon biztosították az új országos fogyatékosügyi program végrehajtását, ezért – olvasom – a bizottság a házszabály 85. § (2) bekezdés a) pontja alapján a B/3587. számú beszámolót fogadja el.

Kérdezem, ki az, aki a beszámolót elfogadja. *(Szavazás.)* 9 igen. Ki az, aki nem fogadja el? *(Nincs jelzés.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás mellett a bizottság a beszámolót elfogadta.

Ennek a napirendi pontnak a tárgyalását lezárom.

Az Országos Fogyatékosügyi Programról (2015-2025) címmel benyújtott H/3586. számú határozati javaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Kijelölt bizottság)

Harmadik napirendi pontunk az Országos Fogyatékosügyi Programról szóló H/3586. számú határozati javaslat részletes vitája, ez a 2015-2025 közötti program.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát. Ez annak a vizsgálata, hogy a határozati javaslat megfelel-e a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Az előterjesztő képviselőjében kérdezem Nyitrai Imre helyettes államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Igen jelzés.)* Parancsoljon!

Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Tulajdonképp egy picit egybecsúszott úgy éreztem: a jelentés és a programnak a vitája, és elhangzottak olyan érvek már, amelyeket nyilván itt nem említenék meg.

Azt azért mindenképpen megerősíteném, hogy a következő program is fókuszál azokra a területekre, amelyek részben itt el is hangzottak, hiszen a foglalkoztatás terén, a folytatódó akadálymentesítés terén, de akár, ha a szolgáltatási területet nézzük, akkor az úgynevezett intézménytelenítési program terén is van még bőven tennivalónk. Ezeket a program tartalmazza, amely szintén egy széles egyeztetés és konzultáció eredményeként van előttünk.

Ebben a programban talán azt fontos kiemelni, hogy egy 2015-2018 közötti rövidebb etapra szóló, úgynevezett intézkedési tervet dolgozunk ki, és ehhez az intézkedési tervhez nemcsak a civil érdekvédelmi partnereket vonjuk be, hanem – ezt szívesen és örömmel jelentem a bizottság számára is – megalakult az a tárcaközi

munkacsoport, amely tárcaközi munkacsoportnak a feladata az, hogy már az intézkedési tervben számszerűsítve, határidőket és felelősöket megjelenítve foglalja össze azokat a feladatokat, amelyek nem EMMI feladatok, hiszen azt látjuk, ahogy ez többször elhangzott, hogy a fogyatékosügy egy folyamatos horizontális elvként jelenik meg a kormányzat munkájában.

Kérem szépen a program támogatását. Köszönöm szépen.

Módosító javaslatok megvitatása

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kívánnak-e hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Emlékeztetőül hadd mondjam el, hogy a vita eme szakaszában arról kell döntenünk, illetve vitáznunk, hogy a javaslat megfelel-e az európai uniós törvényeknek, megfelel-e az alkotmányban foglaltaknak, és megfelel-e a hatályos jogszabályoknak. Tehát kérdezem a bizottság tagjait, hogy a vita eme szakaszában kívánnak-e hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor ezt a szakaszt lezárom.

A részletes vita második szakaszát megnyitom, amely a képviselői módosító javaslatok megtárgyalását és az esetleges bizottsági módosítási szándékok megvitatását tartalmazza. A kiosztott háttéranyagokban találhatóak a képviselői módosító javaslatok, és egyenként tárgyaljuk a képviselői módosító javaslatokat.

Az 1. pontban Vágó Sebestyén képviselőtársunk a határozati javaslat 3. pont a) alpontjának a módosítását javasolja.

Kérdezem az előterjesztő képviselőjét, hogy mi a véleménye.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az előterjesztő nem támogatja a határozati javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársamat, kíván-e hozzászólni. *(Igen jelzés.)* Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik): Csak egy mondatot. Az előző napirendi pontnál nagyon szépen megbeszéltük, hogy ebben a kérdésben ez a két intézmény, amit pluszban bele szerettem volna tenni a határozatba, még intenzívebben jelenjen meg a programjukban, illetve a végrehajtásában. Nem értem, miért nem támogatja a kormány, de a szavazást majd meglátjuk. Azért arra buzdítom az előző vita fényében bizottsági társaimat, hogy támogassák a módosító indítványt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki az, aki Vágó Sebestyén képviselőtársunk módosító indítványát támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás. Az indítványt a bizottság nem támogatja.

A 2. pont Vágó Sebestyén képviselőtársunk módosító indítványa, amely a H/3586/3. számú módosító javaslat. Kérdezem a kormány képviselőjét.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Vágó Sebestyén képviselőtársunk kíván-e indokolni?

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik): Csak egy mondat ehhez is. Az előző fogyatékosügyi programhoz képest a fogalmak megváltoztak, a fogalmak összevonásra kerültek, és a felsorolásból az alapelvek közül kimaradt a rehabilitáció

fogalma, így konkrétan megfogalmazva egyik pontban sem találtam meg, ezért tartottam fontosnak, mivel az egyik alappillére lehet a fogyatékosügyi programnak, hogy visszakerüljön, és 9. pontként a rehabilitáció is szerepeljen. Ezért kérem a bizottság tagjait, hogy támogassák.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, ki az, aki támogatja Vágó Sebestyén indítványát. *(Jelzésre:)* Elnézést kérek, Tapolczai Gergely képviselőtársunk!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Vágó Sebestyén mostani módosító javaslatával kapcsolatban, illetve a negyedik javaslatával kapcsolatban – mert hasonló véleményt fogok elmondani, nem fogom megismételni – érintettként is, illetve sorstársaim által, a családom példája által is értem, látom, tudom azt, hogy a fogyatékosügy egyik sarkalatos pontja az oktatás, a köznevelés, illetve a felsőoktatás, a fogyatékos gyerekekkel, felnőttekkel foglalkozó pedagógusok munkája, képzése, átképzése, képzettségi szintje és színvonala. Tehát ebből a szempontból megközelítve támogathatónak tartom ezt a módosító javaslatot, ugyanakkor, hogyha ezt támogatjuk, akkor egy láncreakció indul el, és akkor be kell vonni a többi szakembert is, a többi területet is, tehát úgymond felsorolásszerűvé válik.

Tehát személy szerint tartózkodni fogok.

ELNÖK: Köszönjük szépen, és elnézést, amiért nem vettem észre a jelentkezést.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 1 nem. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 9 tartózkodás. Tehát 9 tartózkodás mellett a módosító indítványt nem fogadtuk el.

A 3. pontban Vágó Sebestyén képviselőtársunk javaslata a beavatkozási területekre vonatkozik. Kérdezem a kormány képviselőjét.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársunkat, kívánja-e indokolni. *(Igen jelzés.)*

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik): Ugyanazt tudom elmondani, mint az előbb. Szerintem fontos, hogy konkrétan szerepeljen az, hogy a közoktatásban részt vevő pedagógusok képzése, továbbképzése fontos szempont a fogyatékosággal élő személyek integrációja szempontjából. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más valaki a bizottság tagjai közül, aki szeretne hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Nincs ilyen. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás. A bizottság 5 tartózkodás mellett nem támogatja a módosító indítványt.

A 4. pontban Vágó Sebestyén képviselőtársunk határozati javaslata szintén „A beavatkozási területek tematikus célokkal” címmel szerepel. Kérdezem a kormány képviselőjét.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársunkat.

VÁGÓ SEBESTYÉN alelnök (Jobbik): Elnézést, csak egy mondat. Úgy gondolom, mivel három etapban fogja az intézkedési terveit elkészíteni a Fogyatékosügyi Programmal kapcsolatban a parlament, illetve ilyen ütemezésben lesz egyébként az illeszkedési tervek megalkotása, úgy gondolom, ehhez akkor alkalmazkodnia kellene az értékelésnek és az elfogadásának is. Tehát nem az idő felénél, hanem így három etapban történjen meg az ellenőrzés és az értékelés, ez így hatékonyabbá teheti a következő lépés elindítását véleményem szerint. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más hozzászólás? *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselőtársunk!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Elnézést kérek, valamit elnéztem, mert nálam más sorrendben vannak a javaslatok feltüntetve. Az előző javaslatnál volt a pedagógus, tehát akkor ott tartózkodom, elnézést kérek.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki támogatja a javaslatot. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki az, aki nem támogatja? 10 nem. Van-e tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. Korrigáljuk a szavazatokat: 9 nem szavazat volt. A bizottság a javaslatot nem fogadta el. Köszönöm szépen.

A bizottságnak saját módosítása nincs, ezt szeretném megállapítani, tehát nincs ilyen szándék. A részletes vita utolsó szakasza következik: a vitát le kell zárunk, és benyújtjuk a jelentést.

Először szavaznunk kell a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki egyetért a részletes vita lezárásával? *(Szavazás.)* 12 igen szavazattal egyhangú az egyetértés.

A részletes vitáról szóló jelentés a következőket tartalmazza: a bizottság korábbi döntéseinek rögzítését, továbbá annak megállapítását, hogy a határozati javaslat megfelel a HHSZ 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Ki az, aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* 9 igen. Ki az, aki nem ért egyet? *(Szavazás.)* 2 nem. Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* A bizottság elfogadta a részletes vitáról szóló jelentést.

Kíván-e a bizottság többségi, illetve kisebbségi előadót állítani? *(Jelzésre:)* A többségi előadó Hirt Ferenc képviselőtársam, megosztva Tapolczai Gergely képviselőtársunkkal. *(Jelzésre:)* A többségi előadót nem lehet megosztani. Ki legyen a többségi előadó? *(Jelzésre:)* Hirt Ferenc. Ki ért ezzel egyet vele? *(Szavazás. – Mindenki jelez.)* Egyetértünk, a többségi előadó Hirt Ferenc. A kisebbségi előadó Vágó Sebestyén képviselőtársam, erről nem kell szavazni, ő vállalta. Köszönöm szépen.

Egyebek

Engedjék még meg, képviselőtársaim, hogy az Egyebek napirendi pontban egy nagyon fontos kérdéstről döntsünk. A Népesedéspolitikai albizottságba dr. Bene Ildikó helyett Révész Máriuszt javaslom. Révész Máriusz, elfogadja a jelölést? *(Révész Máriusz: Igen.)* Ki az, aki egyetért a helycserével? *(Szavazás. – Mindenki jelez.)*

A másik pedig az, hogy az Ellenőrző albizottságba dr. Bene Ildikót delegáljuk. Ki az, aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Egyetértünk. Köszönöm szépen.

Egy rövid tájékoztatót hadd adjak még. Nagy valószínűséggel hétfőn, 11 óra 30 perckor egy nagyon rövid bizottsági ülést tartunk. Az ülésezési rendben pedig annyit

tervezzenek, tisztelt képviselőtársaim, hogy a B hét szerdai napja lenne az, amikor a bizottság ülészik. Mindig csak a B héten tudunk bizottsági ülést tartani, az A héten nem, illetve az A héten akkor tudunk, mielőtt megkezdődik a parlament ülése, tehát 1 óra előtt. Tehát a B hétre tervezzetek, ez általában a szerdai nap. Alapesetben délelőtt lenne az ülés, de a kormány képviselői eléggé elfoglaltak.

Az ülés berekesztése

Még tervbe van véve Novák Katalin családügyi és ifjúságügyi államtitkár asszony meghallgatása, ő elvállalta, van rá időpontunk, a miniszter úr is vállalt egy meghallgatást, tehát ő is eljön. Időben tájékoztatunk benneteket az időpontról. Ennyit így előzetesen.

A bizottság ülését lezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 17 óra 42 perc)

Dr. Selmeczi Gabriella
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Gálné Videk Györgyi és Turkovics Istvánné